

A Fővárosi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek - a ... Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen kártérítés és járulékai, vállalkozói díj visszafizetése és járulékai, kötbér, jognyilatkozat érvénytelenségének, szerződés részleges érvénytelenségének, jóhírnév sérelmének és tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. szeptember 20. napján meghozott 30.G.41.464/2017/28. számú ítélete ellen a felperes részéről 29. és az alperes részéről 31. sorszámon előterjesztett, utóbb kiegészített fellebbezések folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 2.000.000 (kettőmillió) forint, áfát magában foglaló másodfokú perköltséget.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes módosított és pontosított keresetében az alperest mindösszesen 861.900.000 forint és annak járulékai megfizetésére kérte kötelezni a felek között 2009 júniusában megkötött alvállalkozói szerződés alapján az alább részletezettek szerint.

Az 5.1. pontban az alperest 56.504.000 forint + áfa, összesen 71.760.000 forint visszafizetésére és az összeg után 2011. július 25. napjától járó, a régi Ptk. 301/A. § (2) bekezdésében foglalt összegű kamatai megfizetésére kérte kötelezni, az alperes által meg nem valósított adatmigráció miatt.

E kereset indokolásaként kifejtette, hogy a felek közötti szerződés 4. számú mellékletének 4.4.19. pontja határozta meg azt az alperesi kötelezettséget, amely később az 5.VK.-ban foglalt feladatokkal egészült ki. Az előzményi perek során jogerősen megállapítást nyert, hogy az alperes a migrációs feladatait nem teljesítette. A migráció szerződés szerinti alvállalkozói díja 126.504.000 forint + áfa összeg, amelyből az 5. számú változtatási kérelemben (továbbiakban: VK) meghatározott díj nem került megfizetésre, ezért a kereseti követelése 126.504.000 forint - 70.000.000 forint = 56.504.000 forint. Kifejtette, hogy ez a kereseti igénye független az 5.7. pont szerinti követelésétől, mert az a követelés az éles üzembe helyezett - és nem az el nem készült - alrendszerek hibáinak alperes helyett végzett javítására alapozott marasztalási követelés.

Az 5.2. pontban kérte az alperes marasztalását 50.000.000 forint + áfa, összesen 63.500.000 forint és az összeg után 2011. július 25.-től a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére, az alperes által meg nem valósított önkiszolgáló humán alrendszer miatt.

Előadta, hogy a 2. számú VK -val a szerződés 7.2. negyedik bekezdése szerinti, eredetileg a felperes feladatát képező önkiszolgáló humán alrendszer megvalósítása az alperes feladata lett, amelyből a

rendszertervezés és a végfelhasználói oktatás kötelezettségét az alperes nem teljesítette. A kereset összegszerűségét az 2.VK. szerinti alvállalkozói díjjal egyező összegben jelölte meg.

Az 5.3. pontban kérte az alperes kötelezését 77.951.000 forint + áfa, összesen 98.998.000 forint és az összeg után 2011. július 25-től a kifizetésig tartó késedelmi kamatai megfizetésére, az alperes által meg nem valósított 6 humán alrendszer (béralap, bértervezés, karriermenedzsment, nyugdíj, TB-CST, és teljesítménymenedzsment) alapján azzal, hogy amennyiben a bíróság egy vagy több alrendszer tekintetében a megvalósítás nem teljesítését nem találja bizonyítottnak, a fenti kereseti összeget az alrendszereknek a 4. táblázatban megadott megvalósítási értékével (4.3.2.1. - 4.3.2.6. tételek) kérte csökkenteni.

E kereseti kérelme indokolásaként kifejtette, hogy a humánpolitikai rendszer megvalósítása, /beleértve a migrációt/ teljes mértékben és kizárólag az alperes kötelezettsége volt. Az alperes a feladatát képező megvalósítási szolgáltatásokat nem teljesítette. Az F/14 számú teljesítési igazolást annak tudatában írta alá, hogy a szolgáltatás nem hiányos. A kereset összegszerűségét a 4. táblázat 4.3. tétele szerinti díjjal egyező összegben határozta meg és előadta, hogy ez az igény független az 5.7. pont szerinti követelésétől.

Az 5.4. pontban kérte az alperes marasztalását 51.193.000 forint + áfa, összesen 65.015.000 forint és az összeg után 2011. július 25-től a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére az alperes által meg nem valósított bérszámfejtés nem megfelelően megvalósított funkciói miatt jogcímként díjleszállítást jelölt meg.

Előadta, hogy az illetményszámfejtés meghatározó részét képező bérszámfejtés alrendszer 2011. január 3. napján éles üzemi átadásra került, azonban utóbb nyilvánvalóvá vált, hogy az alperes a feladatot nem végezte el. A kereseti kérelmében a kifizetett bérek könyvelésével, a devizák elszámolásával és könyvelésével, valamint a másodlagos kincstári számlák kezelésével és könyvelésével kapcsolatos hiányosságokat jelölte meg. Előadta, hogy ezen feladatok teljesítésének igazolására az F/14 számú okirat nem alkalmazható, mert megvalósításuk alapvetően nem a humán rendszerben történt, azokat a pénzügyi számviteli törvényeket követő karbantartás keretében kellett volna alperesnek szállítania. A felperes számára problémák 2011. március 9. napján az F/16a számú státuszjelentésből derültek ki, ekkor azonnal hozzákezdett a feladatok megoldásához. Az összegszerűséget 380 nap összes ráfordítás, továbbá az alperes nettó 134.718 forint napidíja alapul vételével számította. Előadta, hogy ez a kereseti igénye független a hibajavításokkal kapcsolatos igényétől.

A felperes az 5.1., 5.2., 5.3., és 5.4. számú kereseti kérelmeit elsődlegesen a szerződés 23. pontja (1) bekezdés szerinti elszámolás alapján a r. Ptk. 319. (2) bekezdésében foglaltakra, másodlagosan a régi Ptk. 306. § (1) bekezdés b) pont szerinti díjleszállításra alapította. Ezen túl hivatkozott a régi Ptk. 318.§-ának (1) bekezdésére, valamint a 361. §-ra.

Az 5.5. pontban kérte 220.500.000 forint késedelmi kötbér megfizetésére kérte kötelezni az alperest a szerződés 13. fejezete és a régi Ptk. 246. § (1) bekezdése alapján. Jogalapként jelölte a régi Ptk. 318. §-ának (1) bekezdését is.

Kiemelte, hogy a szerződésszegés ténye bizonyított, az alperes a migrációt és a végfelhasználói oktatásokat nem teljesítette, miután a szerződés oszthatatlan szolgáltatást tartalmaz, ezért a régi Ptk. 317. § (2) bekezdésének értelmében az alperes a szerződést sem teljesítette. A szerződés oszthatatlansága tárgyában utalt az előzményi per megállapításaira. A migráció alperes általi nem teljesítése miatt kényszerült arra, hogy béradat migrációs kötelezettségének a régi ORACLE humán rendszer integrációjával, ellenszolgáltatás nélküli párhuzamos üzemeltetésével tegyen eleget. Ezen túl a 4-5.számú VK- ban foglaltak nem teljesítése teljes mértékben az alperes felelőssége volt.

Kiemelte, hogy nem a kötelezett hibás teljesítésére, hanem az alperes teljesítési késedelmére alapítja a kötbérigényt.

A kötbérkövetelés után 2013. október 7. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat iránti igényt is előterjesztett.

Az 5.6. pontban 215.147.200 forint tőke és azután 2011. december 31-től a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a régi ORACLE humán rendszer ellenszolgáltatás nélküli üzemeltetése által okozott kárai, vesztesége miatt.

Elsődleges jogcímként a szerződés 23. pontja (1) bekezdését jelölte, ezen túl jogalapként megjelölte a régi Ptk. 318. § (1) bekezdését, valamint a 361. §-át.

Arra hivatkozott, hogy a Kúria előzményi perben hozott ítéletének megállapítása szerint az alperes azon követelménynek, hogy az új rendszernek minden funkció tekintetében ki kell váltania a régi rendszert, nem tett eleget, az el nem készült alrendszerek és az elmaradt migráció nem tette lehetővé az új rendszer szerződésszerű, a régi rendszert kiváltó üzembe helyezését. Emiatt a 2011. évben folyamatosan szükség volt a régi KGIR humán rendszer továbbműködtetése annak érdekében, hogy a megrendelője, a ... azt üzembe vehesse és használhassa. Mivel az alperes a 2002 - 2009. éves béradatok konverzióját el sem kezdte, ezért került sor a ... és közte az F/29+ számú szerződés megkötésére, amely alapján a régi rendszer részét képező ORACLE alrendszerek üzemeltetését ellenszolgáltatás nélkül végezte a felperes a ... felé. Az összecszerűség tekintetében arra hivatkozott, hogy amíg 2010-ben azonos feladatok ellátásáért nettó 215.147.200 forint vállalkozói díjra volt jogosult, addig 2011-ben gyakorlatilag teljes funkcionalitással és ellenszolgáltatás nélkül kellett üzemeltetnie a rendszert.

Az 5.7. pont alatti kereseti kérelmében 126.980.000 forint tőke és ez után 2011. december 31-től a kifizetésig járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését az általa elvégzett és külön ellenszolgáltatásért elvégeztetett hibajavítások költségeinek megtérítéseként.

Elsődlegesen a szerződés 23. pont első bekezdésben előírt elszámolást, másodlagos jogcímként a régi Ptk. 306. § (3) bekezdését és a régi Ptk. 310. §-át jelölte meg. Ezen túl jogalapként megjelölte a régi Ptk. 318. § (1) bekezdését, valamint 361. §-át.

Arra hivatkozott, hogy a szerződés 2. számú melléklet szerint a projekt lezárásáig a hibajavítás alperes szerződéses kötelezettsége volt. Az oszthatatlan szolgáltatást tartalmazó szerződést az alperes nem teljesítette, a szavatossági idő így nem kezdődhetett meg. A hivatkozott hibákat az F/27 számú okiratban jelölte meg, amelyek minden esetben a 2011. február 28-ai dátumot követően, az F/14 számú igazolás aláírása után derültek ki. Az alperes elismerte, hogy 2011. május 31. után nem tett eleget hibajavítási kötelezettségének. A 2. számú melléklet szerint a karbantartási időszak 2017. december 31-ig tartott.

A több marasztalási kereset tárgyában megjelölt Ptk. 318. §-a kapcsán előadta, hogy az el nem készült alrendszerekért és a migrációért az általa az alperesnek nem vitatottan kifizetett ellenszolgáltatás a Ptk. 310. §-a szerint kárnak minősül és az 1/2012. KPK vélemény szerinti a tapadókárként érvényesíthető. A Ptk. 310. §-a szerinti kártérítési igény megalapozatlansága esetén az alperes kötelezését a régi Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján kérte.

A 6. pontban a régi Ptk. 78. §-ában foglaltak alapján kérte annak megállapítását, hogy az alperes a jó hírnevét megsértette.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereseti kérelmek elutasítására irányult. Általános jelleggel előadta, hogy a felperes semmilyen, a felek közötti szerződés teljesítése kapcsán felmerülő kifogást, észrevételt nem tett mindaddig, amíg a 4. és 5. számú VK teljesítése után nem követelte annak díját.

A felperes megsértette a „*pacta sunt servanda*” jogelv Ptk. 277. § (1) bekezdésében meghatározott követelményét.

Az 5.1. kereseti kérelem kapcsán előadta, hogy a migrációs adatok tisztása és konvertálása teljes mértékben a felperes szerződési feladata volt, egészen az 5. számú VK aláírásáig. Kiemelte, hogy a szerződés 4. számú melléklete 4.9.2. pontja rögzíti, hogy az adattisztítás a felperes, illetve a ... feladatkörébe tartozott. Mivel teljesítésének előfeltétele az 5. VK aláírásáig felperes maradéktalan teljesítése volt, kizárólag annyi és olyan típusú adatot tölthetett fel az SAP rendszerbe, amilyen adatokat a felperes /összhangban a szerződés fenti rendelkezéseivel/ a meglévő ORACLE alapú KGIR rendszerből előállított. Állította, hogy az előzményi per jogerősen megállapította, hogy az F/14, F/15 számú teljesítési igazolásokhoz kapcsolódó szolgáltatásokat teljesítette. Mivel a ... és a felperes között F/29+ alatt üzemeltetési szerződés kötésre került sor és erre figyelemmel csupán 2010-re kellett béradatot migrálnia, ezért az 5. VK teljesítését éppen az ORACLE rendszer nyitva tartása lehetetlenítette el.

Az 5.1.- 5.4. pontban foglalt kérelmek kapcsán előadta, hogy a feleknek felperes által hivatkozott közös akarata a szerződés megszüntetésére nem volt, álláspontja szerint a szerződés a teljesítéssel szűnt meg. A Ptk. 319. § (2) bekezdése azt az esetet szabályozza, amikor a szerződés teljesítés nélkül szűnik meg. A felperes nem előleg jogcímén fizette ki számára a szolgáltatásokat, hanem utólag, teljesítési igazolás alapján. Ennek okán a felperes a szerződés 23. pontja szerinti elszámolásra érdemben nem hivatkozhat, különösen akkor nem, ha ezt a követelését szerződésszegésre, hibás teljesítésre alapítja. A humánpolitika bevezetés II. ütem éles indulása mérőföldkövet maradéktalanul teljesítette, ez pedig magában foglalja a humánpolitika bevezetés minden más mérőföldkövének teljesítését is, amely egyben a projektbeni utolsó teljesítése volt. Utalt arra, hogy a felperes a régi Ptk. 316. § (1) bekezdésében foglaltak alapján jogfenntartó nyilatkozatot nem tett. Hivatkozott arra is, hogy a felperes és a ... közötti fővállalkozói szerződés fizetési ütemezéséből kiolvasható, és Sulyok János dandártábornok 2011. március 24-ei levelének első bekezdéséből is egyértelműen megállapítható, hogy felperestől a ... átvette a humán- és bérrendszert. A 2011. augusztus 31-ei jegyzőkönyv bizonyítja, hogy a ... KGIR rendszert a ... teljes körűen üzemeltetésre átvette a felperestől és a teljes vállalkozási díjat megfizette, azaz a teljesítés állított elmaradásából vagy késedelmes teljesítésből eredően a ...-nek sem kötbér, sem kártérítési igénye nem volt a felperes felé.

A kötbérigény tekintetében előadott alperesi védekezés szerint a felperes nem bizonyította a szerződés 13. pontjában foglalt azon körülmény fennállását, mely szerint az 5. számú VK tekintetében a késedelem kizárólag az alperesnek felróható, a felperes sem a Ptk. szerinti elvárhatóság, sem a szerződés vonatkozó rendelkezéseinek nem tett eleget. 2011. február 28-ai teljesítés kapcsán semmilyen jegyzőkönyvi vagy külön nyilatkozatot nem tett az állított késedelemmel összefüggésben. Állította, hogy a jogosulti késedelem kizárta a kötelezett késedelmet, továbbá utalt arra, hogy a felperes az előzményi perben jóval kisebb összegű kötbérigényt terjesztett elő, 2013. október 7-én a teljes szerződés tekintetében 44.977.000 forint, az 5. VK kapcsán 7.000.000 forint összeget igényelt.

Az 5.6. pont szerinti kereseti kérelemmel kapcsolatban előadta, hogy az ORACLE alapú régi KGIR rendszer üzemben tartásáról és a migrálandó béradatok körének csökkentéséről már 2010 júniusában döntés született. A szerződés 6. pontja szerinti teljesítés és fizetési ütemterv táblázat tanúsága szerint 2010 júniusában a feladatát a HR 7-es mérőföldkö teljesítése képezte. 2010 júniusában a ... mellett kizárólag a felperes férhetett hozzá az akkor még élesben üzemelő KGIR ORACLE rendszerben tárolt béradatokhoz. Alperesnek nem vitatottan soha nem volt hozzáférése az ORACLE rendszerhez, ehhez sem jogosultsága, sem ismerete nem volt. Az ORACLE rendszerből az adatok kinyerése és tisztítása ekkor kizárólagosan felperes feladata volt. Cáfolta, hogy az ORACLE rendszer további archív rendszerként történő működtetése a 2010. december 29-ei - a ... és felperes közötti -

szerződés alapján bármilyen ok-okozati összefüggésben lett volna az alperes nem teljesítésével. A 4-5. számú VK megkötésére 2010. december 27-én került sor, két nappal megelőzve a ...-el kötött megállapodást.

Az 5.7. pont kapcsán előadta, hogy nem lehet hibának tekinteni azt, amit felperes nem jelzett felé a szerződés alapján. A felperes nem küldött részére felszólító levelet, a felek pedig nem vettek fel jegyzőkönyvet arról, hogy az alperes felszólítás ellenére nem teljesített. Amennyiben felperes helyette javított, úgy azt kizárólag saját kockázatára tette. A felperes nem igazolt hibajelentést és azt sem, hogy felszólítás ellenére alperes nem teljesítette javítási kötelezettségét. Ezen túl a felperes nem bizonyította, hogy a fentieknek mindenben megfelelő munkákat nem a ...-mel kötött F/29+ üzemeltetési szerződés körében végezte el, külön díjazás ellenében, hanem saját költségén. A felperes a 2015. december 20-ai előkészítő irata 26. oldalán elismerte, hogy a 2011. február 28-ai teljesítési jegyzőkönyv aláírását követően az alperes külön támogatási szerződés körében végzett az alvállalkozói szerződéshez kapcsolódó fejlesztéseket, ez a tény pedig bizonyítja, hogy a felperes a teljesítést átvette és az átvett rendszert érintő további hibajavításokat és fejlesztéseket - amelyek részben új igények, részben felhasználói hibából is erednek - külön díjazás ellenében végezte el.

A felperes által hivatkozott F/86 számú táblázat egy aláírás nélküli adatsor, amely nem bizonyíték. Abból egyébként sem derül ki, hogy a felperes pontosan milyen tevékenységet végzett, és azt a ...-el kötött szerződés alapján szavatossági kötelezettsége vagy külön fizetett támogatási szerződés keretében végezte-e el. Amennyiben az elvégzett munkák jelentős terjedelműek, úgy nem életszerű, hogy a felperesnek ne állna rendelkezésére azokat igazoló adójogi szempontok alapján pontosan vezetett személyzeti- és pénzügyi nyilvántartása.

Ezen túl a marasztalási keresetek tárgyában elévülési kifogást is előterjesztett, állította, hogy a felperes legkésőbb a 2011. december 27-ei megállapodás aláírásakor minden általa vélt és valósnak tartott hibás teljesítést már ismert, ismernie is kellett, ide értve az esetleges rejtett hibákat. Ennek alapján legkésőbb 2014. december 27-én elő kellett volna előterjesztenie az igényeit. Az adott ügyben az elévülés nyugvását a felperes nem igazolta. Ebben a körben hivatkozott az EBH.2004/2/1120. számú elvi határozatra, továbbá a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.21.187/2014. számú eseti döntésére.

A jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett kereseti kérelmek tekintetében pedig előadta, hogy a hivatkozott jogszabályhely szubszidiárius szabály, alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha a gazdagodó és a sérelmet szenvedett fél között más jogviszony nem állt fenn, adott esetben azonban ez a feltétel nem áll fenn. Ugyancsak megalapozatlannak tartotta a Ptk. 318. § (1) bekezdésére alapított igényérvényesítést arra hivatkozással, hogy az alperesi jogellenes magatartást és a kártérítés további feltételeit a felperes nem igazolta.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban meghozott ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperesnek fizessen meg 71.760.000 forintot, valamint az összeg után 2011. július 25. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 százalékponttal növelt összegét. Kötelezte továbbá, hogy a felperesnek fizessen meg 220.500.000 forintot, valamint az összeg után 2013. november 7. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt összegét.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy az alperesnek fizessen meg 11.391.785 forint perköltséget.

Határozatában tényként rögzítette, hogy a felperesi társaság 1990. december 13. napján került bejegyzésre, elnevezése 2012. június 30-ig napjáig volt. A ... által azonosító számon a 228/2004. (VII. 30.) Kormányrendelet 56. § (1) bekezdés a) pontja alapján lefolytatott közbeszerzési eljárásban 2009. június 26. napján vállalkozási szerződés jött létre a perben nem álló (a továbbiakban: ...) és a felperes mint fővállalkozó között. A vállalkozási szerződés tárgyát a ... KGIR

központi infrastruktúrájának korszerűsítése képezte. A szerződés 4.3. pontjában a felperes a 2002-ben általa megvalósított ORACLE, szoftver alapú KGIR rendszer kiváltását vállalta egy HP hardveren futó, SAP ERP 6.0 alkalmazói szoftveralapú integrált új KGIR rendszerre.

Az alperes 2009. március 18. napján a felperes részére ajánlatot küldött a KGIR upgrade megújítására a Az ajánlat 13. pontjában rögzítette a vállalkozói díjat.

2009. júniusban a felperes mint megrendelő és az alperes mint alvállalkozó között alvállalkozási szerződés jött létre, melynek tárgya a ... KGIR pénzügyi és humánpolitikai rendszerének korszerűsítése, az ehhez szükséges alkalmazói licencek szállítása és az új KGIR létrehozásához szükséges installációs, fejlesztési, tanácsadási és karbantartási szolgáltatások nyújtása volt. A szerződésben meghatározott licencek és szolgáltatások vállalási árát a felek 1.109.817.000 forint + áfa összegben határozták meg, amely tartalmazta az összes szállítási költséget. Az alvállalkozói díjat a felperes az alvállalkozói szerződés 6. pontjában meghatározott részteljesítési időpontokhoz igazodóan megállapított részletekben és időpontokban vállalta az alperesnek megfizetni azzal, hogy valamennyi fizetési kötelezettséget tartalmazó tételnél a fizetés előfeltétele a megelőző, azonos típusú tételek maradéktalan teljesítése. A 6. pontban foglalt ütemezés szerint a KGIR korszerűsítési projekt befejezése mérföldkö teljesítésének határideje 2011. március 1-je, fizetési határideje pedig 2011. március 31-e.

A szerződés 12. pontja rendelkezett a szavatosságról. Ennek 12.4. pontjában az alperes az általa a szerződés keretein belül szállított szolgáltatásokra az utolsó mérföldkö teljesítésétől (előreláthatólag 2011. január 3-a) három hónap szavatosságot vállalt arra, hogy az általa elvégzett szolgáltatások a szerződéses követelményekben megfogalmazott elvárások szerint valósultak meg. A 12.6. pontban rögzítették, hogy a szavatosság keretében az alperes a követelményektől és funkcionális specifikációban megadottól eltérő működés esetén a rendszert költségmentesen, a hiba okától függően az elvárható legrövidebb idő alatt kijavítja, szükség esetén módosítja a rendszer dokumentációját és a javított verziót tesztelés után a felperes részére átadja.

A 13. fejezet tartalmazta a kötbérre vonatkozó rendelkezéseket, amelynek értelmében az alperes a vállalt kötelezettségek alperesnek felróható okból történő késedelmes teljesítése esetére a felek késedelmi kötbér fizetésében állapodtak meg, annak mértékét pedig a fővállalkozói szerződés nettó értékére vetített két-ezrelék/nap összegben határozták meg azzal, hogy a kötbér teljes összege legfeljebb a kötbéralap 10%-a lehet.

Az alvállalkozói szerződés 23. pontja szerint az alvállalkozói szerződés érvényességi ideje a fővállalkozói szerződés érvényességi idejéhez igazodik, azzal megegyezik. A fővállalkozási szerződés megszűnése esetén a felek az addigi ráfordításokat elszámolják. Az alvállalkozói szerződés egyes mellékleteként nevesített, a felek által 2009. június 10. napján aláírt viszonteladói szoftverszerződés SAP szoftverek felhasználásáról és karbantartásáról megnevezésű okirat 2. számú mellékletében felsorolt és megnevezett használati terjedelmű szoftvertermékek és külön verziók (továbbiakban: szoftver) használati jogát a felperes megszerzi. A meghatározott szoftver licencét a felperes tovább értékesítheti a ..., mint végfelhasználó részére. A szerződés 2. számú mellékletét az alkalmazási rendszerekhez tartozó karbantartási szolgáltatás leírása megnevezésű megállapodás képezte. A szerződés 3. számú melléklete a KGIR verzióváltásának projekt terve megnevezésű okirat, míg az alvállalkozói szerződés 4.számú melléklete a korszerűsített KGIR részletes funkcionalitását tartalmazta.

A felek között teljesítési jegyzőkönyvek kerültek kiállításra.

2009. szeptember 1. napján a teljesítési jegyzőkönyv nevezetű okirat kiállítására került sor, amelynek tárgya a felek közötti KASZ -18/2009. számú szerződés 6. pontja FI/3 tételének teljesítése.

2009. november 17. napján kelt teljesítési jegyzőkönyv szerint a felek között megkötött KASZ - 18/2009. szerződés 6. pontja HR /4. tételének teljesítéséről szólt.

2010. január 11. napján kelt teljesítési jegyzőkönyv tárgya a felek között megkötött KASZ -18/2009. szerződés 6. pontja FI/7. tételének a teljesítése.

A 2010. március 26. napi teljesítési igazolás megnevezésű okiratban rögzítették a felek, hogy annak tárgya a felek között megkötött KASZ -18/2009. szerződéshez kapcsolódó 1. számú változtatási kérelem teljesítése.

Az alvállalkozói szerződés megkötését követően a felek úgynevezett változtatási kérelem (a továbbiakban: VK) elnevezésű okiratokat írtak alá.

A 2010. március 31. napján kelt 2. számú VK tárgya az ESS/MSS funkcionalitás bevezetése, mint új igény került megjelölésre.

A 2010. március 29. napján aláírt 3. számú VK tárgya a humánpolitikai rendszer bevezetése - migrációs team integrációs vezetése volt.

A ... mint megrendelő és a felperes mint vállalkozó 2010. június 25. napján módosította az általuk korábban megkötött szerződést. Rögzítették a KGIR verzióváltási projekt helyzetét és azt, hogy a személyi törzsadatok és béradatok elemzésénél kiderült, hogy a nagymérvű adatinkonzisztencia, illetve a különlegesen nagy számú visszamenőleges számfejtés miatt az adatkonverzió a tervezettnél több időt vesz igénybe.

A 2017. december 27. napján kelt 4. számú VK-ban, amelynek tárgya a végfelhasználói oktatás a ... SAP alapú humán- és bérmodulokkal kapcsolatos - új igény -, a teljesítési határidőt a felek 2011. február 28. napjában jelölték meg.

A szintén 2010. december 27. napján kelt 5.VK -ban, amelynek tárgya az adatmigráció és törzsadattisztítás - plusz feladatokkal összefüggésben a teljesítési határidőt a felek szintén 2011. február 28. napjában határozták meg.

A ... mint megrendelő, továbbá a ... és a felperes konzorciuma mint vállalkozó (a konzorcium vezetője a felperes) 2010. december 29. napján keretszerződést kötöttek a ... KGIR üzemeltetés műszaki támogatása, karbantartása, javítása, valamint üzemeltetés támogatásának biztosítása tárgyában. A szerződés 5. számú melléklete tartalmazta az árakat és díjakat, valamint a fizetési ütemezést. A 2011. év alcím alatti táblázat a humán személyzeti (ORACLE) és a humán illetmény (ORACLE) szolgáltatás kapcsán egyaránt 0 forint / év vállalkozási árat tartalmazott.

A peres felek 2010. december 31. napján 005/2011. számon „egyedi szerződés a SAP által nyújtandó szolgáltatásokról” megnevezésű megállapodást kötöttek.

A felek 2011. január 3. napján az illetményszámfejtéshez szükséges alrendszereket és funkciókat éles üzembe helyezték. 2011. február 28. napján ... a felperes törvényes képviselője elektronikus levélben jelezte az alperes felé, hogy a KGIR verzióváltási projekt lezárása 2011. február 28., és a projekt lezárásához a levélben megadott tárgykörben várja a választ.

Ugyancsak 2011. február 28. napján a felperes hivatalos helyiségben felvett teljesítésigazolás okirat szerint a felek között megkötött szerződés KASZ -18/2009. HR/11. számú fizetési mérföldkövének teljesítési igazolására került sor, amelyben a felek megállapították, hogy a tárgyban jelzett feladatot (humánpolitika bevezetés II. ütem éles indulása) az alperes határidőre maradéktalanul teljesítette, ezért jogosult a vonatkozó 315.050.000 forint + áfa vállalkozói díj leszámlázására.

Szintén 2011. február 28. napján kelt az a teljesítési igazolás megnevezésű okirat, amelynek a tárgya a felek között megkötött KASZ -18/2009. szerződéshez kapcsolódó 2-es számú változási kérelem teljesítése volt és a felek megállapították, hogy az ESS/MSS funkcionalitás bevezetését az alperes határidőre maradéktalanul teljesítette, így jogosult a vonatkozó díj, azaz 50.000.000 forint + áfa leszámlázására.

A felek között 2011. március 1. napján egyedi szerződés a SAP által nyújtandó szolgáltatásokról elnevezésű megállapodás került megkötésre, amelyben az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a szerződésben részletesen meghatározott feltételek szerint és díjazás ellenében eseti tanácsadási és fejlesztési szolgáltatást nyújt a felperes részére a ... által élesben használt KGIR SAP pénzügyi- és

humánpolitikai rendszerének üzemeltetése során felmerülő problémák elhárításában. A szerződés 14. pontjában rögzítették a felek, hogy a megállapodás 2011. március 1-jétől 2011. december 31-ig marad hatályban, 2011 decemberében pedig a felek egyeztetnek a szerződés meghosszabbításáról.

A felperes és a ... között létrejött fővállalkozási szerződéshez kapcsolódóan 2011. augusztus 31-én átadás-átvételi jegyzőkönyv került aláírásra, melyben a ... elismerte, hogy az új KGIR rendszer elkészült, annak teljes körű üzemeltetésre történő átadása megtörtént és a felperes 100.000.000 forint + áfa összegű számla kiállítására jogosult. Ennek a jegyzőkönyvnek az 1. számú melléklete észrevételeket tartalmazott, azzal, hogy az abban foglaltak a KGIR funkcionális működését, valamint folyamatos üzemeltetését és üzembiztonságát nem befolyásolják. Az is rögzítésre került a jegyzőkönyvben, hogy a felperes az észrevételekben írtak megoldását 2011. december 15-ig további anyagi kötelezettség nélkül vállalja.

2011. december 27-én a felperes és a ... között egy projektzáró megállapodás került aláírásra, amelynek célja az volt, hogy 2011. december 31. napjával lezárják a felperes és a ... közötti kölcsönös kötelezettségvállalásokat. E megállapodásban rögzítésre került, hogy a minisztérium 2012. január 1-jét követően a felperes részéről hibajavításra nem tart igényt.

Az alperes a felperesnek 2011. december 31. napján írt levelében bejelentette, hogy a értesítette, hogy a felperes és a ... közötti fővállalkozói szerződés 2011. december 31-ei hatállyal megszűnik, melynek következtében a peres felek közötti alvállalkozói szerződés is egyidejűleg megszűnik, annak 23. pontja alapján. Egyben tájékoztatta a felperest arról, hogy 2012. január 1. napjától kezdődően a karbantartási szolgáltatásokat a, mint új fővállalkozó felé teljesíti, a levélben az alperes az alvállalkozói szerződésből származó jogi igényei tekintetében jogfenntartással élt.

Jelen per alperese 2012. évben pert indított a Fővárosi Törvényszéken, amely perben a 4. és 5. számú VK-ban meghatározott munkák vállalkozói díjának [128.406.250 forint és járulékainak] a megfizetésére kérte jelen per felperesét kötelezni. A Fővárosi Törvényszék a 36.G.40.648/2012/71. számú ítéletével a keresetet elutasította, amelyet a Fővárosi Ítéltábla a 22.Gf.40.178/2015/9. számú ítéletével helybenhagyott.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2016. november 17. napján kelt Pfv.V.20.775/2016/6. számú ítéletében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Idézte az ítélet 36. és 45. pontjaiban kifejtett megállapításokat.

Ezentúl az elsőfokú bíróság utalt a felek közötti levél váltásokra, továbbá a fővállalkozási szerződés alapján a ... leveleire, amelyek a felperes teljesítésével kapcsolatosak.

Kiemelte, hogy a felperes jogi képviselője útján 2014. november 14. napján alpereshez címzett levelében felszólította az alperest 1.132.710.000 forint és járulékai megfizetésére a felek közötti alvállalkozási szerződés nem teljesítése, illetve hibás teljesítése okán.

Az elsőfokú bíróság a keresetet kisebb részben megalapozottnak, nagyobb részben megalapozatlannak találta. Megállapította, hogy a peres felek között a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: r. Ptk.) 389. §-a szerinti vállalkozási szerződés jött létre, amelynek tárgya a felperes és a ... közötti fővállalkozási szerződés 4.3. pontja szerinti, a ... régi KGIR rendszerének újra történő „kiváltása”.

A peres felek jogviszonya több, egészben vagy részben kapcsolódó okiraton alapult.

... tanúvallomását az előzményi eljárás jogerős döntése alapján figyelembe vette, amennyiben valamely petitum értékelésére kihatással bírt. Utalt arra, hogy a felek közötti alvállalkozási szerződés létrejöttének ideje és pontos szövege tekintetében az alapeljárásban hozott - fellebbezés hiányában részjogerőre emelkedett - 30.G.40.985/2015/68. számú ítélet 63. oldalán kifejtetteket vette alapul.

Rögzítette, hogy a csatolt közjegyzői tanúsítványok (F/81., A/17.) az 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 111. § (1) bekezdése alapján közjegyzői okiratok, amelyek a 113. § szerint azt igazolják, hogy az okiratba foglalni kért nyilatkozatot megtették, azonban annak valóságtartalmát a közjegyzői okiratok nem igazolják.

Az egyes kereseti kérelmek tekintetében az alábbiakat állapította meg.

5.1. alatti kereseti kérelem

Az előzményi per jogerős ítélete megállapította, hogy az alperes a 4. és 5. számú VK-ban foglalt feladatait nem végezte el. Az 5. VK megkötésére azért került sor, mert a felek változtatni kívántak a felperesi megrendelő és az alperesi vállalkozó közötti feladatok felosztásán.

Az 5. VK módosítás önmagában nem értelmezhető, ebből következik, hogy a VK-ban rögzítettek szerint annak hatálybalépésétől kezdve a szerződés 4. sz. mellékletében meghatározott adatmigrációs és adatkonverziós feladatok kizárólag az alperes feladatát képezték. Utalt a Kúria (Pfv.V.20.775/2016/6.) ítéletében foglaltakra, amely szerint az alvállalkozói szerződéses szolgáltatás oszthatatlan, ugyanakkor megállapítása szerint nyilvánvaló, hogy a szolgáltatás oszthatatlanságát az előzményi perek csak az annak tárgyát képező 4.-5. VK vonatkozásában vizsgálták. Jelen perben a meg nem valósított migráció miatti követelés csak egy marasztalási kereset az egyébként több alrendszer, feladatot tartalmazó alvállalkozási szerződés alapján. Úgy foglalt állást, hogy a szerződés oszthatatlansága - figyelemmel a szerződéssel elérni kívánt célra - nem jelenti automatikusan valamennyi követelés egységes elbírállhatóságát. Amennyiben így lenne, akkor felperes sem terjeszthette volna elő részben eltérő ténybeli és jogi alapon az egyes kereseti kérelmeit. A kereseti kérelem tekintetében vizsgálta az alperes kifogásait, elsősorban azt, hogy a felperesi jogfenntartás hiánya az igényérvényesítést kizárja-e a r. Ptk. 316. §-ban foglaltak alapján. Az F/14-15. igazolások tekintetében vizsgálta, hogy azok kiterjedtek-e az 5. VK elvégzésére. Az előzményi perben megállapításra került, hogy az F/14. igazolás nem minősülhet az 5. VK-ban foglaltak teljesítése elismerésének, mivel az 5. VK-ban foglalt feladatok az eredeti szerződés alapján nem az alperes feladatai voltak, ezért a szerződés 6. pontja szerinti ütemezés sem vonatkozhatott rá, az F/15. pedig a 2. számú VK teljesítését igazolta.

Megállapította, hogy az alperes elévülési kifogása nem alapos, mivel a követelés 2011. március 1-jétől esedékessé vált, ehhez képest pedig az elévülést a felperes 2014. november 14-ei levele megszakította. Az 5.sz. VK az adatmigrációs és konverziós feladatok elvégzését az alperes feladatává tette, ő felelt egyedül azok megvalósításáért.

Nem találta megállapíthatónak a jogosulti késedelmet, mivel az A/27. jegyzőkönyv és az 5. VK-ban az erőforrás hiányára történő utalás egyaránt a VK megkötéséhez vezető ok volt.

A r. Ptk. 312. §-át nem találta alkalmazhatónak, mivel a teljesítés lehetetlenné válása szintén a szerződés teljesítési létszakába tartozó körülmény igazolt fennállása esetén lehet megállapítható, azonban a hivatkozott tények a feladat átadást és a VK hatálybalépését megelőző időszakban fennállt körülményeken alapulnak.

... a 30.G.40.985/2015/23. sz. jegyzőkönyv 5. oldal 5. bekezdésében tett nyilatkozata a bérszámfejtésre vonatkozott, amelyet az adott kereseti követelés ténybeli alapja tekintetében irrelevánsnak tartott. A kereseti kérelmet az r. Ptk. 319. § (2) bekezdése és a felek szerződésének 23. pontja alapján megalapozottnak tartotta, ezért a további jogcímeket nem vizsgálta.

5.2.-5.3. alatti kereseti kérelmek

A két kereseti kérelmet együttesen vizsgálta. Utalt a jogerős részítélet 15. oldalán rögzítettekre, az F/14-15. sz. teljesítési igazolások felperesi aláírásának joghatására és ehhez kapcsolódóan az r. Ptk. 316. § (1) bekezdésének alkalmazhatóságára. Tényként rögzítette, hogy az F/14-15. igazolások az 5.2.-5.3. keresetben foglalt feladatok teljesítését igazolták, és az igazolások az előzményi eljárás megállapításaira figyelemmel nem színeltek, ugyanakkor az előzményi perben az igazolások érvénytelenségére irányuló kereseti kérelmek alapján a bíróság nem azt vizsgálta, hogy a felek tényleges akarata mire irányult, továbbá hogy a szerződés teljesítésével kapcsolatban a felek tudattartalma miben állt.

Kifejtette, hogy az r. Ptk. 316. § (1) bekezdése a jogról való lemondás speciális, kifejezetten a kötelmi jogviszonyokhoz kapcsolódó esetet szabályoz, mégpedig a teljesítés jogfenntartás nélküli elfogadását.

Az idézett jogszabályhely bármilyen formában megtett nyilatkozat megtételének elmaradásához fűz joghatást és a § alkalmazása során annak van relevanciája, hogy miként alakult a teljesítés és annak elfogadása. A jogi szabályozási rendszerből, nevezetesen az r. Ptk. XXIV. fejezetéből, amely a teljesítésre, és a XXV. fejezetéből, amely a hibás teljesítésre vonatkozik az következik, hogy a teljesítés elfogadását megelőzi a teljesítés, annak felajánlása, így a teljesítés elfogadásakor kell a jogfenntartó nyilatkozatot megtenni azzal egyidejűleg.

Ilyen előzmények után kellett vizsgálni, hogy a 2011. február 28-i igazolások kibocsátásakor a felperes tudattartalma az alperesi teljesítést szerződésszerűnek vagy szerződésszegőnek tartotta-e.

... és ... vallomásai alapján azt állapította meg, hogy az igazolás aláírásakor a felperes tudta, hogy a rendszer nincs kész, nincs 100%-ban teljesítve, vagyis a teljesítési igazolás aláírásakor az alperesi teljesítés hibás, hiányos. A teljesítési igazolás jogfenntartás nélküli kiadására tekintettel elsődlegesen az r. Ptk. 317. § (1) bekezdése alapján tartotta megalapozatlannak az adott kereseti kérelmeket. Kifejtette, hogy nem volt arra adat, hogy a felperes akár az igazolások kiállításakor, akár azt követően kifogásolta volna a teljesítési igazolás alakszerűségét, a felperes maga is jognyilatkozatnak tekintette az igazolásokat, amely körülményeket a színleltségen alapuló kereset is igazolja.

Az adott kereseti kérelmekkel kapcsolatos másodlagos indokolás szerint pedig nem látta igazoltnak, hogy a keresettel érintett feladatokat az alperes nem teljesítette, ezért a r. Ptk. 319. § (2) bekezdését nem tartotta alkalmazhatónak.

A díjleszállítás tekintetében az r. Ptk. 305. § (1) bekezdés, 306. § (1) bekezdés b) pontja, a 307. § (1) bekezdés és a 308. § (1) bekezdésében foglaltakat idézte, ezen túl utalt a 308/A. § és a 324. § (1) bekezdésében foglaltakra. Megállapította, hogy a felperes mindkét kereseti követelés alapját illetően az alperesi hibákról, hiányokról 2011. március 8-án szerzett tudomást, ezért az igény érvényesítését menthető okból akadályozó körülmény nem állt fenn. Ekkortól elkezdődött a szavatossági idő elévülése és a követelés a szerződés 12.4. pontjában foglalt szavatossági időt alapul véve 2011. június 8-án elévült. Az alperes kifogását így alaposnak tartotta. Megjegyezte, hogy amennyiben a szavatossági igény elévülését vizsgálva az r. Ptk. 308. § (1) bekezdésében foglaltakat veszi alapul, úgy az igény 2011. szeptember 8-án évült el. A további jogcímek tekintetében megállapította, hogy a r. Ptk. 318. § (2) bekezdése - ami alapján nem évült volna el a követelés - nem alkalmazható, mivel a szerződésszegésre vonatkozó általános szabálynak nem az a célja, hogy a speciális szabályokat tartalmazó szavatossági jogok helyébe lépjen.

A 361. § (1) bekezdésében foglalt jogalap nélküli gazdagodás alkalmazását pedig azért tartotta kizártnak, mert a felek között jogviszony állt fenn.

5.4. alatti kereseti kérelem

A kérelem tekintetében vizsgálta, hogy a bérszámfejtés a szerződési rendszerben hol helyezkedett el, mivel a VK-k a bérszámfejtést külön nem nevesítették.

A követelés azon a nem vitatott tényen alapult, hogy az összeg a felperes által alperesnek megfizetett alvállalkozói díj részét képezte, a kifizetésére sor került és a felek a kifizetésekről minden alkalommal jegyzőkönyvet vettek fel, melyekben a jogfenntartó nyilatkozatot nem tett a felperes.

A bérszámfejtés is a jogfenntartás nélkül átvett szolgáltatások körébe tartozik, amelyet igazol az a felperesi nyilatkozat, mely szerint éles üzemi átadásra sor került. Az a felperesi nyilatkozat, amely szerint a bérszámfejtés, az illetmény számfejtés meghatározó részét jelenti, szintén igazolja, hogy a bérszámfejtés az F/14. sz. igazolással érintett alperesi feladatok körébe tartozott. Ezen kívül utalt ... vallomására (a 30.G.40.985/2015/15. sz. jegyzőkönyv 11. oldal utolsó bekezdése és 12. oldal első

bekezdése), ahol a tanú kifejezetten a 2011. február 28-i átadással érintett feladatok körében említette a bérszámfejtést.

A kereseti kérelem elutasításával kapcsolatban utalt az 5.2.-5.3. pontban tett elsődleges indokolás körében kifejtettekre, azok megisméltése nélkül.

Ezen túlmenően hangsúlyozta, hogy a szerződés 6. pontjának a r. Ptk. 207. § (1) bekezdése szerinti értelmezéséből következik, hogy az utolsó, a szerződésben rögzített fizetési kötelezettséget meghatározó mérföldkő a humánpolitikai rendszer II. éles indulása, amelyről a felek 2011. február 28-án teljesítési jegyzőkönyvet állítottak ki. A fenti mérföldkőről kiállított igazolás nem csak ezen, hanem valamennyi teljesítés tekintetében teljesítés felperesi elismerését jelenti, mivel a bérszámfejtés biztosan nem a 4.-5. VK alapján alapján elvégzendő szolgáltatás volt, ezért a szerződés szabályozási rendszere alapján a felperes átvette és elismerte alperes teljesítését. Azt a felperesi hivatkozást sem találta helytállónak, hogy a bérszámfejtés megvalósítása a pénzügyi és számviteli törvényeket követő karbantartás körébe tartozott, ezt cáfolja ugyanis a felperes illetményszámfejtés és bérszámfejtés kapcsolatáról tett nyilatkozata. A követelés jogalapjának hiányában az összszerszerűséget nem vizsgálta, azonban megjegyezte, hogy az F/12. sz. mellékletben részletezett alperesi kompetencia hiánya miatt végzett feladatok keretében nevesített tevékenységek és azok ráfordításai, valamint ezek napidíja teljességgel ellentétes a követelés tényalapjával, az alperes részére kifizetett alvállalkozói díjjal.

A további jogcímek tekintetében az 5.2.-5.3. pontnál kifejtettekre utalt, azok megisméltése nélkül. Kiemelte, hogy e kereseti kérelem tekintetében a felperes általi tudomásszerzési időpontként megjelölt 2011. június 21-éhez képest a hibás teljesítésre alapított igény 2011. szeptember 21. napján, a jogszabályi rendelkezés alapulvételével pedig 2011. december 21. napján évült el.

5.5 alatti kereseti kérelem

A kérelem tekintetében az alperes elévülési kifogását nem tartotta megalapozottnak. Kiemelte, hogy a hibás teljesítést mint jogcímet a felperes nem tartotta fenn a megisméltelt eljárásban, a szerződésszegés ténybeli alapja pedig a teljesítési késedelem volt. Megállapította, hogy az F/14-15. igazolások nem vonatkoztak a kötbérre, mert tárgyak szerint nem arra utalnak.

Az 5. VK teljesítéséről nem állítottak ki a felek igazolást, a jogfenntartás hiánya pedig irreleváns e tekintetben. A kötbérigény alapjaként jelzett előzményi perben hozott ítéletben tett megállapítás, mint ítélt dolog kapcsán pedig utalt az 5.1. pontban foglalt megállapításokra azok megisméltése nélkül. Megállapította, hogy már önmagában az 5. VK-ban foglalt kötelezettség elmulasztása megalapozza a kötbérigényt.

Az alperes a szerződés 13. fejezetében foglalt mentesülési ok fennállását igazolni nem tudta, az alperes az 5. VK alapján tudta, hogy a feladatok részére történő átadására a megrendelői, felhasználói erőforrások hiányában került sor, azt is tudta ezáltal, hogy a felperes ezt a feladatot nem végezte el. Az is tény, hogy az 5. VK-t az alperes nem teljesítette. Mindezekből következően nem volt megállapítható jogosulti késedelem, mert az 5. VK, azaz a szerződésmódosításhoz vezető körülmények nem a szerződés teljesítése létszakához tartoznak. A felmondás a felperes jogosultsága és nem kötelezettsége volt a szerződés szerint, így annak elmaradása nem valósított meg felperesi szerződésszegést.

A technikai vis maior körében ... vallomása kapcsán kifejtette, hogy az a 30.G.40.985/2015/23. sz. jegyzőkönyv 5. oldal 5. bekezdése szerint a bérszámfejtésre vonatkozott. Nem volt vitatott, hogy a kötbérigényről a felperes nem állított ki számlát, azonban a 2128/2010. Polgári elvi határozatban(továbbiakban: PJE) foglaltak szerint a számlakiállítás elmulasztását a perindítás pótolta. Az összszerszerűség tekintetében a felperes a szerződés szerinti (5. fejezet) értéket jelölte meg, a maximális kötbérértéket igényelte.

Irreleváns, hogy az előzményi perben a kereset alacsonyabb kötbér összegre vonatkozott, mert e tekintetben a felperes a keresetét felemelhette. Kifejtette, hogy a kötbér mérséklésére nem látott

okot, mivel az alvállalkozási szerződésben vállalt cél - a régít újjal felváltó KGIR rendszer - megvalósulását a migráció bizonyított nemteljesítése akadályozta.

A kötbér utáni késedelmi kamat kezdő időpontját a már hivatkozott PJE-ben foglaltak alapján állapította meg. Mindezekre tekintettel az r. Ptk. 246. §-a alapján tartotta megalapozottnak a kereseti kérelmet. A r. Ptk. 318. §-ában foglaltaknak nem tulajdonított jelentőséget.

5.6. alatti kereseti kérelem

Az alperesi elévülési kifogást megalapozatlannak tartotta, mivel az elévülést a felperes 2014. november 14-i levele megszakította, és az igény pedig 2011. december 31-ei esedékesség megjelölésével került előterjesztésre.

Tényként rögzítette, hogy a felperes a megjelölt szolgáltatásért a ...-tól nem részesült díjazásban, ugyanakkor vizsgálnia kellett azt, hogy a régi rendszer üzemeltetésére az alperesi szerződésszegő magatartás miatt került-e sor, vagyis van-e okozati összefüggés az alperesi jogellenes magatartás és annak állított következménye, az Oracle rendszer felperes általi 2011. évi üzemeltetése között. Igazoltak tartotta, hogy az alperes részben, a migráció tekintetében mulasztást követett el, azonban az okozati összefüggés vizsgálatával összefüggésben kiemelte, hogy annak volt jelentősége, hogy mikorra datálható a ... és felperes közötti továbbüzemeltetésről szóló döntés, az az állított alperesi szerződésszegés következménye vagy sem. Az A/23., az F/29+ mellékleteket és az 5. VK-t vizsgálva megállapította, hogy az A/23. sz. beadványban foglaltak nem relevánsak, az A/27.-ben - amely a felperes és a ... közötti 2010. június 25-i szerződésmódosítást jelentette - foglaltak alapján a ... és a felperes által már 2010 júniusában tudott volt a személyi törzs- és béradatoknál nagymértékű inkonzisztencia és az, hogy az adatkonverzió a tervezettnél több időt vesz igénybe. A migráció nemteljesítéséről a felperes már 2010. október 30-ától tudott, és a felperes gyakorlatilag egy időben kötötte meg 2010. december 27. és 29. napján az 5. VK-t és a 2011-es üzemeltetési szerződést.

A felperes szerződéses szabadsága körében döntött arról, hogy a korábbi feladatokat olyan időpontban adja át az alperesnek, amikor az alperes a migráció elkészítésére irányuló kötelezettségének vonatkozásában a teljesítési határidő éppen csak elkezdődött.

Ezen túl nem találta megállapíthatónak azt, hogy a 2011-es továbbüzemeltetési szerződés az alperesi szerződésszegés következménye, hiszen az alperes szerződésszegése leghamarabb 2011. március 1. napján következett be.

A kereset jogalapjának hiányában az összecszerűséget nem vizsgálta, ugyanakkor rámutatott arra, hogy a felperes által a ... felé 2011-ben ellenérték nélkül teljesített szolgáltatások értékének igazolására a ... és a felperes közötti 2011. évi támogatási szerződés alapján kifizetett vállalkozói díj mértéke nem alkalmas, hiszen más intervallumra vonatkozik és az pedig nem nyert igazolást, hogy a 2010. és 2011. évi feladatok teljesen azonosak.

A kereseti kérelemhez rendelt elsődleges jogcím teljes mértékben ugyanazokon az érveken alapult, mint a másodlagos és harmadlagos igény.

A szerződéses ráfordítások elszámolására alapított igényt azért nem tartotta megalapozottnak, mert ugyanarra a ténybeli alapra helyezve a felperes kártérítési keresetet is előterjesztett és a két jogcím kizárja egymást, lévén, hogy az egyik feltételezi a szerződésszerű megszűnést és a felek elszámolását, míg a másik az alvállalkozó szerződésszegő magatartását feltételezi. Ezen túl a szerződés 23. pontjára alapított igényt azért sem találta helytállónak, mivel a követelt összeg egy, a felperes részéről másik szerződés alapján másik intervallumban elvégzett szolgáltatásokért kifizetett vállalkozási díj volt, az pedig, hogy a 2011-ben a felperes által a ... részére elvégzett szolgáltatások elvégzésére az alperes szerződésszegései miatt volt szükség, a másodlagos kereseti kérelem kapcsán előadottak miatt nem nyert bizonyítást.

Nem tartotta a felperes ráfordításának azt a díjat, amit egy másik szerződés alapján megfizettek neki, mégpedig egy, az alvállalkozási rendszer alapján elkészítendő KGIR üzemeltetéséhez képest korábbi rendszer működtetéséért.

5.7.alatti kereseti kérelem

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a jogfenntartó nyilatkozat hiánya nem akadályozta az igényérvényesítést, mivel a felperesi igény részben az 5. VK-ban el nem végzett munkákra is vonatkozott. Az előzményi perben a 30.G.40.985/2015/37. sz. alatt tett nyilatkozatában a felperes azt állította, hogy az A/15. sz. egyedi támogatási szerződés nem az alvállalkozói szerződéshez, hanem kifejezetten az üzemeltetéshez kapcsolódik, és az alperes az A/11. sz. szerződésben meghatározott ellenszolgáltatás ellenében végzett az alvállalkozói szerződés szerinti kötelezettségéhez tartozó fejlesztéseket is. Megállapította, hogy az egyedi támogatási szerződésben (2011. március 11.) meghatározott alperesi feladatok nem azonosak az el nem készült rendszer hibajavításával, ez a feladatok, a fejlesztési szolgáltatás élesben használt KGIR szak üzemeltetése során felmerülő problémákkal kapcsolatos tanácsadás volt. A hibajavítási kötelezettség nem a támogatási szerződésen alapult, az alvállalkozói szerződés 2. mellékletének 2.1. oldala az alperes általi karbantartási szolgáltatásokról rendelkezett.

Az nem volt a felek között vitatott, hogy a szerződés megszűnése figyelembevételével a hibajavítások tekintetében 2011. december 31-ig tartó időszak releváns. Arra a megállapításra jutott, hogy a szerződéses szolgáltatás oszthatatlansága és a szavatosság, a szavatossági idő viszonya kapcsán annak van jelentősége, hogy a felperes eleve a humán rendszer általa állított alperesi hibáira alapítva terjesztette elő a keresetet, és nem a teljes alperesi szolgáltatásra utalt. Ez a körülmény önmagában igazolja, hogy a szolgáltatás oszthatatlansága nem jelenti azt, hogy az állított alperesi hibák miatt szükségessé vált szavatosság igényérvényesítési határideje el sem kezdődött, ezért tisztázandó körülménynek tartotta, hogy mikor kezdődött meg a szavatossági idő, fennállt-e annak megkezdését akadályozó körülmény.

Relevanciát tulajdonított annak a ténynek, hogy mikor szerzett a felperes tudomást az állított alperesi hibákról, ehhez képest az eljárása megfelelt-e a szerződéses és / a jogszabályi rendelkezéseknek. Megállapította, hogy a felek alvállalkozói szerződésük 12.6. pontjában lényegében a szerződéskötéskor hatályos r. Ptk. 307. § (1) bekezdésével azonos tartalommal rendelkeztek. Idézte az r. Ptk. 308. § (1) bekezdését és a 308/A. § (1) bekezdésében foglaltakat. Megállapította, hogy a felperes az alap és a megismételt eljárásban az alperesi szerződésszegésekről, hibás teljesítésekről és az ezzel kapcsolatos felperesi tudattartamról részben ellentmondásosan, részben nem teljes körűen nyilatkozott.

Az elsőfokú bíróság a 30.G.41.464/2017/15. sz. jegyzőkönyvben felhívta a felperest, hogy tényállítása körében, az alperesi szerződésekkel, hibás teljesítésekkel kapcsolatos felperesi tudattartalmat egyértelműen jelölje meg.

A felperes utolsó e tárgyú, a felhívásra tett nyilatkozata szerint az állított hibákról 2011. június 1. napján szerzett tudomást.

A felperes maga nyilatkozta, hogy a hibákról 2011. június 1-től tudott. Mivel a felperes 2011. június 1. napján tudott az állított alperesi hibákról, igényérvényesítést menthető okból akadályozó körülmény nem áll fenn, ezért a szavatossági idő a felperes által megjelölt időpontban elkezdődött. Az r. Ptk. 308/A. § (1) bekezdése nem alkalmazható, és az SAP ÁÜF 10. § 7. pontját alapul véve a felperes igénye az r. Ptk. 308. § (1) bekezdése alapján elévült. Az r. Ptk. 310. §-át azért nem tartotta alkalmazhatónak, mert az feltételezné a hibás teljesítésből eredő igény alappal történő érvényesíthetőséget, amelyet az elévülés adott esetben kizárt. Ezen túlmenően a felperes pedig nem adott elő az állított hibás teljesítéshez képest olyan további releváns és igazolt tényeket, amelyek alapján az állított hibás teljesítésből eredendően kára keletkezett. Megjegyezte, hogy az összecszerűség bizonyítására az A/11. sz. szerződés tartalma nem alkalmas, mert ez egy többletkiadás, melynek a ténybeli alapja egy további szerződés. Ezen túl utalt arra, hogy bár nincs relevanciája, de a felperes nem igazolta, hogy a szerződés 12.6. pontjában meghatározott eljárásrendet betartotta-e.

Semmilyen írásos, a felek közötti kommunikáció során használt e-mail vagy egyéb levél nem igazolja, hogy az alperest előzetesen a hibák javítására felhívta. A közlés késedelméből eredő kárért pedig a jogosult felelős az r. Ptk. 307. § (3) bekezdésében foglaltak alapján. Ez a körülmény önmagában kizárja a követelés megalapozottságát.

Arra sem merült fel peradat, hogy a felperes által állítólagosan elvégzett munkákat - a szerződés 12.6. pontban foglalt eljárásrend betartását követően - az alperes hozzájárulásával végezte volna el, amely szintén önmagában kizárja a követelés megalapozottságát. Megállapította, hogy jogalap hiányában a ráfordítások összecszerúsége és az alperes helyett elvégzett munkáknak nincsen relevanciája, de megjegyezte, hogy ezek nem is igazoltak. A felperes az összecszerúséget az A/11. sz. támogatási szerződés alapulvételével határozta meg, azonban az alvállalkozói és a támogatási szerződés szavatossági, karbantartási szolgáltatásai nem alkottak közös halmazt, már csak tárgyak és időbeli hatályuk miatt sem.

Ennek ellenkezője esetén nem is lett volna szükség a támogatási szerződés megkötésére, ezért az A/11. sz. szerződés rendelkezésére alapított összecszerúség megalapozatlan. A szerződéses ráfordítások elszámolására alapított igényt azért sem tartotta megalapozottnak, mert ugyanarra a ténybeli alapra helyezkedve hibás teljesítés miatti keresetet is előterjesztett a felperes és a két jogcím egymást kizárja, lévén, hogy az egyik feltételezi a szerződés megszűnését és a felek elszámolását, míg a másik az alvállalkozó szerződésszerű magatartását. Ezen túl nem a felmerült ráfordítások elszámolása körébe tartozik, amennyiben az egyik szerződő fél azt állítja, hogy a másik fél helyett elvégezte vagy elvégeztette a másik fél feladatát képező teljesítést. Az r. Ptk. 318. §-ára alapított igényt azért nem tartotta megalapozottnak, mert az a szerződésszegésre vonatkozó általános jellegű rendelkezés, amelynek nem az a célja, hogy az ehhez képest speciális előírásokat tartalmazó szavatossági jogok helyébe lépjen.

A jóhírnév megsértése

Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az állított jogsértő tevékenység alapjául nevezett, a 2011. június 20-ai megbeszélésen ... és Mák Attila, valamint ... részéről ... a vettek részt, a felperes nem volt jelen a megbeszélésen, ezért csak közvetett információi lehettek az elhangzottakról. Felperes tényállítását ... és ... tanúk vallomása nem támasztotta alá.

A megbeszéléssel kapcsolatban elrendelt szembesítés nem vezetett eredményre.

A 2011. november 29-ei további megbeszéléssel kapcsolatban előadott felperesi tényállás szintén nem nyert bizonyítást. A 2011. október 3-ai és november 30-ai alperesi levelekben licenc díjak felperes általi „elsikkasztására” vonatkozó alperesi állítások nem szerepelnek, egyetlen alperesi állítás sem értelmezhető ilyen tartalommal. Ugyancsak nem minősítette az elsőfokú bíróság a másik peres fél jóhírve sérelmének azt a kijelentést, amely az alperes saját állított teljesítésére vonatkozik.

Az állított teljesítésről tett kijelentés utólagos bizonyítottsága vagy cáfolata pedig irreleváns a jóhírnév sérelmének megalapozottsága tekintetében. A levelekben szintén nem szerepel a 2012-2014. évi KGIR üzemeltetésre vonatkozó közbeszerzési eljáráson történő felperesi részvétel alperes általi ellehetetlenítése. Ez a hivatkozás egyebekben nem magukon a sérelmezett kijelentéseken alapult, hanem azok állított következményein.

A felperes állított személyiségi jogsértelme miatt jogkövetkezmény alkalmazását nem kérte. Ezen túl az elsőfokú ítélet tényként állapította meg, hogy a projektzáró megállapodás 3. pontjában a ... és a felperes nem is utaltak az alperesre, vagy bármely alperesi kijelentésre, tevékenységre. A rögzített ok az alperestől teljesen független körülmény.

A további bizonyítékok értékelése és a mellőzött indítványok körében kifejtette, hogy a felperes által csatolt és az alperes által teljes körűen vitatott magánszakértői véleményt ítélezésének alapjául nem fogadta el, egyrészt azért, mert a szakértő megállapításai a közjegyzői csatolmányban szereplő e-mail-ek tartalma hitelességét deklarálták, a közjegyzői okirattal kapcsolatos álláspontját

pedig a bíróság kifejtette, másrészt azért, mert a szakértői megállapítások a humán alrendszerek meg nem valósítását voltak hivatott igazolni, amelyeknek a jogfenntartás hiánya miatti elutasítás okán nem volt jelentőségük. Ezen túl az alperes 2011. november 30-i levelében foglalt állításokkal kapcsolatos szakértői megállapítások a jóhírnév megsértésével kapcsolatos petitum kapcsán kerültek előterjesztésre, amely kapcsán a bíróság kifejtette, hogy a fél saját állított teljesítésére vonatkozó kijelentése nem szolgálhat a jóhírnév megsértésének alapjául. Az alperesi licenc követelés megalapozatlanságára vonatkozó szakértői megállapítások pedig nem képezik a per tárgyát. Az elsőfokú bíróság a beavatkozási kérelem elutasítására és a felek által előterjesztett kifogások elbírálására vonatkozó indokolásait részletesen kifejtette.

Az ítélettel szemben minkét fél fellebbezést terjesztett elő.

Felperesi fellebbezés

A felperes fellebbezése és annak több kiegészítése az elsőfokú ítéletnek a kereseti kérelmeket elutasító rendelkezéseinek részben a kereset szerinti megváltoztatására, részben annak hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozathozatalra történő utasítására irányult.

A fellebbezésben a felperes általánosságban sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az előzményi ítéletábrái határozatban megállapítottakkal ellentétben alkalmazta a r. Ptk 316.§-át, a bizonyítási indítványait elutasította a Pp. 221. §-ban foglalt indokolási kötelezettsége mellőzésével, továbbá a csatolt bizonyítékait nem megfelelően, esetenként egyáltalán nem értékelte.

Sérelmezte, hogy az 5.2. és az 5.3. pont szerinti kereseti kérelmeit az elsőfokú bíróság együttesen értékelte.

Az 5.2. pont tekintetében elsődlegesen az elsőfokú ítéletnek a kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, másodlagosan pedig annak a Pp. 252. § (3) bekezdésében foglaltak szerinti hatályon kívül helyezését kérte.

Előadta, hogy az önkiszolgáló alrendszer megvalósításának nemteljesítése tekintetében az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a másodfokú részítélet jogerős megállapítását az r. Ptk. 316. § (1) bekezdésének alkalmazásával összefüggésben és a jogfenntartás hiányával indokolta a kérelem megalapozatlanságát. Másodlagosan az F/15. sz. alatti teljesítést igazoló okirat bizonyító erejére hivatkozva utasította el a kérelmet figyelmen kívül hagyta nem csak a bizonyítékait, de azt a szintén jogerős ítélet megállapítást, hogy az F/15. teljesítési igazolás semmisségi megállapítására vonatkozó megállapítási kereset elutasítása nem bizonyítja keresetének megalapozatlanságát.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az F/25. sz. jegyzőkönyvet és az F/105. sz. szakértői véleményt, mint okirati bizonyítékot. Állította, hogy az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálta a kereseti kérelmet. Az ítélet figyelmen kívül hagyta az F/15. sz. teljesítési igazolás aláírásakor felperesi tudattartalmat. Utalt arra, hogy az egyes alrendszerek megvalósítása csak a teljes szerződéses teljesítés elfogadásakor értelmezhetőek, jogfenntartást is csak akkor tehetett volna, mivel oszthatatlan szolgáltatásról szólt a szerződés és a projekt lezárása nem történt meg. Állította, hogy az alperes hibajavítási kötelezettsége fennállt a szerződés 2. sz. melléklete szerint, amellyel összefüggésben jogfenntartással élnie nem kellett.

Az alperes 1200 db felhasználói licenc helyett 50 licencet szállított le, ennek tényét a ... 2011. szeptember 23-i jelentése és az alperesi kontrolling jelentés is igazolta.

A ... 2012. áprilisi 21-i jelentése pedig bizonyítja, hogy a rendszer nem volt használható. Ezen túl az F/105. alatt csatolt magánszakértői vélemény is egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a kereseti

kérelemben érintett kötelezettséget az alperes nem valósította meg. Utalt arra, hogy az F/15. sz. alatti igazolás nem felelt meg a szerződés 3. melléklete III.4-6. pontjaiban foglaltaknak.

A humánpolitikai rendszer további 6 alrendszerének nemteljesítése (5.3. pont alatti kereset) körében elsődlegesen a fellebbezés kiegészítésében foglaltak alapján a Pp. 252. § (2) bekezdésében, másodlagosan a (3) bekezdésében foglaltak alapján kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását. Ebben a körben is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elsődlegesen - figyelmen kívül hagyva a másodfokú részítelet jogerős megállapítását - az r. Ptk. 316. § (1) bekezdésének alkalmazásával a jogfenntartás hiányával indokolta a kérelem elutasítását. Kiemelte a felperes az F/14. teljesítési igazolás bizonyító erejére hivatkozva utasította el a keresetet az elsőfokú bíróság és figyelmen kívül hagyta azt a szintén jogerős megállapítást, hogy az F/14. teljesítési igazolás semmisségi megállapításra vonatkozó megállapítási kereset elutasítása nem bizonyítja a kérelem megalapozatlanságát. Külön felhívta a kereseti kérelemben foglaltak igazolására vonatkozó bizonyítékait, egyenként a beralap, a bértervezés, a karriermenedzsment, a nyugdíj-megállapítás, a teljesítménymenedzsment és a társadalombiztosítás és családtámogatás alrendszerek esetében. Sérelmezte, hogy az okirati bizonyítékokat az elsőfokú bíróság nem vizsgálta és nem indokolta a bizonyítékok figyelmen kívül hagyásához vezető jogi és logikai folyamatot sem.

A bérszámfejtés funkcióinak alperes helyetti teljesítése körében előterjesztett kereseti kérelem tekintetében a fellebbezés kiegészítésében a hibás tény és jogalap miatt a határozat a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését kérte. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a megállapításait a teljes bérszámfejtésre és illetmény számfejtésre vonatkoztatta, és tévedett abban is, amikor úgy foglalt állást, hogy az el nem végzett feladatokért kifizetett díjat kéri vissza, ténylegesen ebben a kereseti igényében az általa alperes helyett elvégzett munka ellenértékét kérte. A kereseti kérelem lényegében a másodlagos kincstári számlák kezelése, a devizák kezelése és a bérkönyvelésre vonatkozott. Kiemelte, hogy e három funkció hiánya először a 2011. március 8-i (F/16/A.) jelentésből derült ki számára, így 2011. február 28-án ezeknek a hiányoknak a megszüntetésére vonatkozó jogfenntartás nem történhetett meg. Tényként állította, hogy az F/12., az F/50., az F/72. sz. jelentés igazolja, hogy az alperes helyett a hivatkozott funkciókat a felperes valósította meg. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a jogerős részíteleti döntés ellenére az r. Ptk. 316. § (2) bekezdését alkalmazta és ezen túl állította, hogy érdemben a kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság nem vizsgálta.

A régi Oracle humán rendszer ellenszolgáltatás nélküli üzemeltetése kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú ítéletnek elsődlegesen a kereseti kérelem szerinti megváltoztatását, másodlagosan pedig a Pp. 252. § (3) bekezdésében foglaltak szerinti hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte.

Hangsúlyozta, hogy a követelésének alapja az volt, hogy az alperes szerződésszegő magatartása miatt kellett a régi Oracle rendszert működtetnie, amely miatt kár érte. A kár összege a közbeszerzési eljárásban megállapított szolgáltatási díj (F/30/a alatt). Tévesnek tartotta azt az elsőfokú ítéleti megállapítást, hogy az alperesi szerződésszegés leghamarabbi időpontja 2011. március 1. Utalt arra, hogy az alvállalkozói szerződés 3. mellékletének soha nem módosított III.7.1. humán rendszer megvalósítása című pontja bizonyítja, hogy a béradat migráció teljesítési határideje 2010. október 30-a volt. A Kúria ítélete a 23. oldal utolsó mondatában megállapította, hogy alperes összességében 2009. június 10-től 2011. december 31-ig a szükséges 238 millió adatból mindösszesen 8,8 milliót konvertált, így alappal kijelenthető, hogy 2010. október 30-ától az alperes szerződésszegése az alvállalkozói szerződés megszűnéséig, 2011. december 31-ig fennállt, így szakmai és jogi alapot teremtett a migráció megvalósításának hiánya okán a régi Oracle humán

rendszer mindenfajta ellenszolgáltatás nélküli továbbüzemeltetésére. Állította, hogy az alvállalkozói szerződés szerint a migráció megvalósítása mindig is az alperes felelősségével történt, az alvállalkozói szerződés 4. sz. mellékletének 4.4.19. pontjában meghatározottak szerint, amelyből következik, hogy ezt az alapfeladatát a 2011. február 28-i határidőig, azaz az 5. VK meghozataláig kellett volna teljesítenie. Utalt arra, hogy a kárelhárítási kötelezettségének eleget tett, mert az 5. VK alapján 70.000.000 forint + áfa díjat kifizetett [volna] az alperes részére, ezen túl ellenszolgáltatás nélkül integrálta és üzemeltette a régi Oracle rendszert. Az 5. VK-ban a migráció új teljesítési határidejének - 2011. február 28. - meghatározásával az alperes szerződésszegését próbálta kiküszöbölni. A követelt összeg megalapozottságát az F/105. sz. alatti szakvélemény és az F/30/a. számú melléklet igazolja.

Az alperes helyett végzett felperesi hibajavításokkal kapcsolatban elsődlegesen az elsőfokú ítélet kereseti kérelme szerint megváltoztatását, másodlagosan annak a Pp. 252. § (3) bekezdésében foglaltak szerint hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte. Kiemelte, hogy a követelés jogalapja nem a szavatossági körbe tartozó - az átadás-átvételt követő - hibajavításokra, hanem az alvállalkozói szerződés 2. mellékletében szerződéses kötelezettségként meghatározott átadás-átvételi teljesítendő hibajavításokra vonatkozott. Állította, hogy az a körülmény ítélt dolog, hogy a szavatossági idő nem kezdődött meg, mert a három utolsó mérföldkövet (HR/12., 4. VK, HR/13., 5. VK és a KGIR projekt befejezése) az alperes nem teljesítette, ebből pedig következik, hogy a szerződés 12.4. pontja szerinti utolsó mérföldkövet teljesítésétől számítható szavatossági idő nem telt el. A követelésre ebben a körben csak és kizárólag az illetmény számfejtésére korlátozott éles üzemeltetés során a felhasználók által bejelentett hibákra vonatkozott. A bejelentésekből szerzett tudomást a hibákról, amelyek 2011 márciusától decemberig folyamatosan bekövetkeztek és fennálltak. Nem azt állította, hogy 2011. június 1-jétől tudott a hibákról, hanem azt, hogy keresetében csak az általa június 1-je után kijavított hibák javítási költségét követeli. A június 1-jei határidő annyiban releváns, hogy utána az alperes saját állítása szerint sem végzett hibajavítást. Az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a humán rendszerben megvalósítási hibát csak alperes okozhatott, mert a humán rendszer megvalósítása kizárólag az ő kötelessége és felelőssége volt. Valamennyi hibát a ... felhasználók az illetmény számfejtésre korlátozott részleges üzemeltetés során észlelték és jelentették, mégpedig 2011. február 28-a után, így az F/14. és F/15. teljesítési igazolások ezekre semmilyen szempontból nem vonatkozhattak.

A szavatossági idő nem kezdődött meg, ezért alperes hibajavítási kötelezettsége 2011. december 31-ig fennállt az alvállalkozói szerződés 2. sz. mellékletében meghatározottak szerint.

„Tarthatatlannak” tartotta azt az ítéleti megállapítást, hogy a 866 hiba, melyet felperes alperes helyett 907 „nap” ráfordítással javított, felperesnek semmilyen kárt nem okozott. Azt is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mintegy 900 db jegyzőkönyv tartalmát nem tartotta bizonyító erejűnek, továbbá figyelmen kívül hagyta azt az alperes által sem vitatott tényt, hogy minden egyes hibajavításnál csak és kizárólag az éles rendszerben elvégezhető feladatokat - a folyamatosan tanúsított tisztességtelen üzleti magatartás miatt elvett haditechnikai szolgáltatási engedély hiánya miatt - kizárólag a felperes végezhetette és végezte el. Ez pedig a felek megállapodása alapján 0,5 „embernap”/hiba ráfordítást jelent.

A jóhírnév megsértésére irányuló kereseti kérelemre vonatkozó ítéleti rendelkezés kereseti kérelme szerinti megváltoztatását kérte. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróságnak tisztáznia kellett volna, hogy az alperes ügyvezetője milyen célból írta a 2011. október 3-i és november 30-i leveleket. Az alperes valótlannal állította a felperesről, hogy olyan licencdíj tartozása lenne, amely a ... szoftverhasználatát jogszerűtlenné teszi, mivel a felperes a ... felé sosem jelzett licenc tartozást, így a miniszter csakis úgy értelmezhetette a licenc tulajdonos igazgatójának kijelentését, hogy a ... által

kifizetett több százmillió forintos licencdíjból a felperes 118 millió forintot „elsikkasztott”, azaz nem fizetett ki az alperesnek.

Mindezen túl sérelmesnek tartotta, hogy az elsőfokú eljárásban a bíróság a szakértői véleményt alaptalanul figyelmen kívül hagyta. Ebben a körben utalt a 2016. évi XXXIX. törvényben, a szakértői törvényben foglaltakra, külön kiemelte a magánszakértői véleményre vonatkozó 52. §-ában foglaltak jelen ügybeni jelentőségét. Hangsúlyozta, hogy ... szakvéleménye igazságügyi szakvéleménynek minősül. Utalt arra, hogy amennyiben kétségek merültek fel a magánszakértői véleménnyel kapcsolatban, akkor azt további szakértő bevonásával, szakvélemény beszerezésével fel kellett volna oldani.

Ezen túl sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet nem indokolta az F/107. alatti szakvélemény figyelmen kívül hagyását. A marasztalási kereset érdemi vizsgálata azt jelentette, hogy vizsgálendő volt, hogy az alperes a szerződéses kötelezettségeit teljesítette-e, az informatikai szakfeladatait elvégezte, ez pedig szakértői véleménnyel igazolható, mint ahogy azt F/106. sz. alatti magánszakvélemény igazolja.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a sz. licenc szerződés becsatolására irányuló felperesi indítvány teljesítését, utalt arra, hogy ez a szerződés bizonyosan létezik, mert az alperes ez alapján számlázott [A/28.] és elvégezte a rendszerauditot [F/68.], továbbá megírta a készthelyi keltezésű levelet, ezek mindegyike a felperessel kapcsolatos vonatkozik, így értelemszerűen a sz. szerződés felperesre vonatkozó jogviszonyt tanúsít, ezért ezt az okiratot alperes külön bírósági felszólítás nélkül is köteles lett volna kiadni, illetőleg bemutatni. Ezen szerződés becsatolásának megtagadása egyértelműen igazolja, hogy az 5.2. számú az önkiszolgáló humán alrendszer megvalósításának nemteljesítése okán előterjesztett és a 6. alatti jóhírnév megsértésére előterjesztett kereseti követelése megalapozottak.

Az alperesi fellebbezés

Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet felperesi kereset 5.1. és 5.5. sz. pontjait teljesítő részének megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítására irányult a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, másodlagosan a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és ebben a körben az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Az 5.1. kereseti kérelem tekintetében utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet elszámolás jogcímén adott helyt a kereseti kérelemnek, amelynek a jogszabályi feltételei nem álltak fenn, mert a szerződés nem a felek közös akaratából szűnt meg. Az F/14. teljesítési igazolás aláírásával a felperes minden olyan migrációs tevékenység elvégzését igazolta, amelyet az F/1. szerinti szerződés keretében el kellett végeznie. A teljesítés ellenértékét annak igazolása mellett kifizette a felperes.

Az F/14.-es tevékenységek nem az 5. VK-ban foglalt tevékenységek hatálya alá tartoznak. A törzs- és béradat migráció tekintetében irányadó szerződés 3. sz. melléklet III.7.1. pontja szerinti táblázat szerint a projekt során 2 esetben kellett végeznie migrációs tevékenységet, egyrészt a humán rendszer első, „Éles indulás előkészítése I. ütem”, másrészt a második „Éles indulás előkészítése II. ütem” kapcsán.

A szerződés 6. pontja szerint az F/14. igazolja a fenti migráció elvégzését. A felperes nem előleg címen fizette ki a szolgáltatásokat, hanem utólag, teljesítés ellenében.

Az előzményi perben a jogerős ítélet a 4. és 5. VK tekintetében állapította meg a nemteljesítést, annak részletes vizsgálata nélkül és az abban foglalt munkadíját nem kapta meg. A 2011. január 3-i éles indulás kizárt volt a személyi törzs és a 2010-es béradat migráció nélkül. A szerződés 14. pontja alapján az átadott adattartalom szerzői jog alapján védett mű, a felperes ennek vagyoni jogait a szerződés 11.3. pont alapján a vállalkozói díj kiegyenlítésével szerezte meg. Az ítélet alapján vissza kell fizetnie a felperes által már kifizetett vállalkozói díjat, ugyanakkor a migrált törzs

adatállományra és a 2010-es évi béradatakra felperes nem vitatottan ellenérték fejében felhasználási jogot biztosított a ... részére, amely vagyoni jog elszámolása nem történt meg.

Új bizonyítékként (A/35. szám alatt) csatolta és kérte figyelembe venni a 2011. május 17-i levelet, amelyet a felperes vezérigazgatója az alperes pénzügyi igazgatójához címzett. Kiemelte, hogy a levél tartalmáról csak az elsőfokú eljárást követően szerzett tudomást. A levélben a felperes a szerződés HR/11. számú fizetési mérőföldkövének, valamint a szerződés 2. és 3. számú változtatási kérelmének teljesítését 2011. február 28-án elismerte arra hivatkozással, hanem megelőzően a megrendelő ... is elismerte a KFRT maradéktalan teljesítését és befogadta a KFRT kapcsolódó számlát. A levél a felperes részéről egyértelmű tartozáselismerés és fizetési ütemezés szerinti nyilatkozat, ezért a felperes teljes kereseti követelése megalapozatlan.

A szerződés oszthatatlansága tekintetében hivatkozott az EBH 2010.2128. számú eseti döntésben foglaltakra, azzal, hogy adott esetben az egyes részszámlákhoz kapcsolódott elkülönült műszaki tartalom, amelyek megvalósításakor önálló átadás-átvétel történt, a szerződés oszthatóságára utal.

Kiemelte, hogy a felperes díjszámítása is valótlan, az F/26. számú kimutatás felperes személyes előadása.

A fix áras szerződés csak a mérőföldkövekhez kapcsolta az ún. részfeladatok díját.

Aggályosnak tartotta, hogy amíg az 5.1. kereseti kérelem tekintetében ezt a felperesi számítást az elsőfokú bíróság elfogadta, addig az 5. 4. alatti kérelemben a megjelölt 134.718 forint napidíjat elutasította.

Állította, hogy a késedelmi kamat esedékessége helytelenül került megállapításra, mivel annak kezdő időpontjánál a felperes módosított keresetének előterjesztési időpontját lehet alapul venni, amely az EBH 2010.2128. számú döntés alapján 2017. április 6. napja.

Az 5.5. pont alatti kötbérigény tekintetben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával annak elutasítását, másodlagosan a kötbér mérséklését kérte.

Kiemelte, hogy a felperes nemteljesítés miatt kötbérigényre csak az alperes felróható késedelme folytán tarthatna igényt, amennyiben érdekmúlás alapján eláll a szerződéstől. Utalt arra, hogy a ... és a felperes közötti F/29. szerződés az 5. VK-t jelentősen érintette, mert annak teljesítése ezáltal ellehetetlenült. A megállapodás az 5. VK tárgyába tartozó migrációs feladatokat a 2010. évi béradat migrációjára korlátozta, ezért nem is migrálhatott a 2002- 2009-es évekre. Ezen túl nem szerepelt azon alvállalkozók között, akik a felperes oldalán az F/29+ szerződés mellékletében foglaltak teljesítésében részt vehettek, erről a változásról a felperes nem tájékoztatta, ezzel a szerződés 21. pontja szerinti kötelezettségét szegte meg. Állította, hogy nem követelhető késedelmi kötbér az ilyen meghíúsulás miatt, ezentúl pedig nem kizárólag a hibájából következett be az 5. VK szerinti késedelem, így a szerződés 13. pontjában foglaltak nem alkalmazhatóak.

Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a kiemelt perben nem tájékoztatta arról, hogy bizonyítottan találta a felperes kötbérfizetése kapcsán tett előadásait és bizonyítékait. Amennyiben a kötbér igény jogalapja megállapítható, úgy annak mérséklését indokoltnak tartotta, mivel a felperest igazolható kár nem érte, a felperes nem fizetett díjat részére az 5. VK alapján és a felperes a szerződést is megszegte.

A felperesi fellebbezési ellenkérelem

A felperes fellebbezési ellenkérelme és az ahhoz kapcsolódó észrevétele elnevezésű beadványai a kereseti kérelmeknek helyt adó elsőfokú ítéleti rendelkezés helybenhagyására és az alperes perköltségben való marasztalására irányultak.

Az 5.1. pont alatti kereseti kérelem tekintetében előadta, hogy a vállalkozói díjnak azt a részét kérte vissza, amelyet az adatmigráció megvalósításáért kifizetett az alperesnek. A perben ítélt dolog, hogy az 5. számú VK-ban (a migráció megvalósítása) foglaltakat az alperes nem teljesítette.

A szerződés 4. számú mellékletének soha nem módosított 4.4.19. pontja szerint a migráció megvalósítása az alperes felelőssége volt. A Kúria a határozatában rögzítette, hogy az alperes a

szükséges adatmennyiségnek mindössze 3,7%-át teljesítette. Az alperes soha nem jelzett a szerződés 15. fejezete szerinti vis majort vagy a 16. fejezete szerinti akadályoztatást. Csatolta a Kúria 14/2014. Polgári elvi döntését, annak 37. §-át idézte, amely szerint a vállalkozó késedelmének kimentése céljából nem hivatkozhat sikerrel olyan akadályokra, amelyek a szerződés módosítása előtt merültek fel. Nem vitatta, hogy az F/26. számú beadványt maga készítette, azonban az 5. 1. számú kereset tekintetében független igazságügyi szakvéleménnyel támasztotta alá (F/105. szám alatti szakvélemény 5.2.1. pontja) a követeléseösszegezését, amelyet az alperes nem vitatott.

Az F/14. szám alatti igazolást nem lehet az 5. számú szerződésmódosításba foglalt feladatok teljesítésének elismeréseként tekinteni. A bérszámfejtésekhez szükséges előzményi adatmennyiség mindössze 3,7%-a került az alperes tevékenységének eredményeként a KGIR+ rendszerbe, a maradék 93,6% a felperes által ellenszolgáltatás nélkül üzemeltetett régi Oracle Human rendszer.

Kiemelte, hogy a ...-mel kötött szerződése alapján csak azután jutott hozzá a szerződött, de ki nem fizetett vállalkozói díjhoz, miután az eredetileg meghatározott és elmaradt szolgáltatások, teljesítések helyett más szolgáltatást (tudás transzfer, szerzői és vagyonjogok átengedése nyújtott) a ... részére. Mivel az alperes az alvállalkozói szerződés megszegésével nem teljesítette részére az elmaradt szolgáltatásokat, ezért kényszerült a felperes a ...-mel az F/5. szám alatti projekt zárómegállapodás megkötésére.

Az alperes által A/35. szám alatt csatolt új bizonyíték mellőzését kérte. az alperes pénzügyi igazgatója volt, ezért a bizonyíték az alperesnél fellelhető volt, azt nem az elsőfokú ítélet után kapta kézhez. A körülmény pedig, hogy az irat a fellebbező jogi képviselő tudomására csak később jutott, irreleváns.

A szerződés oszthatatlan, ezért annak nem teljesítése vagy a részbeni szerződésszegés következményei az egész szerződésre vonatkoznak. Az oszthatatlan szerződés esetében is értelmezhetőek a részteljesítések, de egy részteljesítés elismerése nem teszi oszthatóvá a szerződést. A felek közötti szerződést nem teljesítésigazolás, hanem a ... és a felperes közötti fővállalkozási szerződés szüntette meg. Mivel nem került sor a felperes részéről a teljesítés elismerésére, ezért jogfenntartás hiányát sem valósította meg és a szerződés 23. pontjában foglaltak szerint a feleknek egymással el kellett számolnia.

A ... csak jelentős hibajavítás után, 2011. július 22-én egyenlítette ki a fővállalkozó számláját, ezt követően pedig 3 napon belül, 2011. július 25-én átutalással teljesítette az alperes számláját.

Az alperes nem teljesítette 2011. március 1-ig a szerződéses kötelezettségét, azaz objektív késedelemben esett, úgy a kötbérigénye megalapozott. Kiemelte, hogy a kötbér mérséklésének nincs alapja, a GK.17. sz. állásfoglalás hatályon kívül helyezésre került, ezen túl a szerződésben kikötött kötbér nem tekinthető eltúlzottnak. Megjegyezte, hogy a csatolt szakvélemény igazolja, hogy az adatkonverzió és migrációnak milyen következményei voltak, és hogy ennek okaként a felperest jelentős kár érte.

Az alperesi fellebbezési ellenkérelem

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet keresetet elutasító részének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte

Kiemelte, hogy a 5.2.-5.3. kereseti kérelemmel kapcsolatban a felperes tévesen értelmezi a Fővárosi Ítéltábla 35.Gf.40.549/2016/16. számú részítéletében a régi Ptk. 316. § (1) bekezdésének alkalmazása kapcsán kifejtetteket.

Az F/14. szám alatti teljesítési igazolással összefüggésben a részítélet azt mondta ki, hogy az az okirat kiállításáig már elvégzett részteljesítések elismerésének lehetett tekinteni. Ebből pedig következik, hogy a teljesítést kétséget kizáróan igazolja. Mivel a jogerős részítélettel megállapításra került, hogy az F/14. és F/15. szám alatt becsatolt átadás-átvételi jegyzőkönyvek nem színeltek, azaz valós tartalommal és bizonyító erővel rendelkeznek, ez alapján nem vitatható az, hogy az igazolások tanúsága szerint a Humánpolitika bevezetés II. ütem éles indulása mérföldkövet

határidőre maradéktalanul teljesítette. Ez a mérőföldkő a szerződés 6. pontja szerint utolsó „fizetős” mérőföldkő, így a szerződés alapján nem maradt olyan szolgáltatás, amelyet a felperes nem igazolt le, illetve amelynek az ellenértékét a felperes nem fizette ki. Az sem vitatható, hogy e mérőföldkő teljesítése magában foglalja a Humánpolitika bevezetés minden más mérőföldkövének teljesítését is. Ezt a tényt az A/35. alatt csatolt felperes részéről cégszerűen aláírt tartozáselismerő nyilatkozat is egyértelműen bizonyítja. Nem vitatható, hogy a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget és a jogfenntartás tényét nem bizonyította, ezzel ellentétben a peres eljárásban az F/14. és F/15. számú felek által aláírt okiratok bizonyították azt, hogy a felperes jogfenntartás nélkül, határidőre történő maradéktalan teljesítésről szóló teljesítésigazolást írt alá.

Továbbra is fenntartotta, hogy a szerződést teljesítette, a felperes ennek ellenkezőjét sikerrel nem bizonyította, ellenben a maradéktalan teljesítést igazoló teljesítési igazolásokat ... cégszerűen aláírta és később ugyanebben a tárgyban szintén cégszerűen kiállított tartozáselismerő nyilatkozatot tett (A/35.).

A felperes által hivatkozott F/25. szám alatti dokumentum egy teljesítési időszakot követő, több mint egy évvel későbbi, 2012. április 4-ei dátumot tartalmazó, nem beazonosítható irat. A felperes maga cáfolta az F/25. szám alatti irat teljes tartalmát, amikor becsatolta a ... és a felperes között létrejött projekt zárómegállapodást, amelynek 4. pontja minden kétséget kizáróan igazolja, hogy felperes szerződésszerűen teljesített a ... felé, és a megállapodás 6.2. pontja szerint a ... maradéktalanul kifizette felperesnek a teljes vállalkozói díját. Ezért felperes az F/25. szám alatti iratra hivatkozása azt sugallja, hogy a ... az F/5. alapján úgy rögzítette felperes maradéktalan teljesítését és úgy fizette ki felperesnek a teljes vállalkozói díjat, hogy a felperes teljesítése valójában hibás lehetett.

Felperes érdemben nem tudta igazolni azt sem, hogy miért állítja, hogy az elsőfokú bíróság okfejtése nem megalapozott a másodlagos indokolás kapcsán.

Az alperesi érvelés szerint az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta az 5.4. kereseti kérelmet, kiemelte, hogy a felperes fellebbezésében hivatkozott arra, hogy ... 2011. március 8-án az F/16/A. ... jegyzőkönyvből tudta meg, hogy az alperes a bérszámfejtés alrendszer három jelzett funkcióját nem valósította meg, és 2011. június 21-én az F/50. szám alatt mellékelt levelezésből tudta meg, hogy ezeket a funkciókat az alperes helyett felperes dolgozói valósítják meg. A felperes ezzel már azt állítja, hogy még felperes sem tudott arról, hogy az állítólagos hibákat felperes soha meg nem nevezett munkavállalói kijavították, javítják. Kiemelte, hogy amennyiben hibásan teljesítette az F/14. szám alatti teljesítési igazolásban szereplő mérőföldkövet, akkor az esetleges hibákról felperesnek a korábbi HR éles indulás kapcsán mindenképpen tudnia kellett, hiszen az F/18. szerinti jegyzőkönyv II. pontja bizonyítja, hogy a ... a humán és bér alrendszert 2011. január 3-án külön jegyzőkönyvvel rögzített feltételek szerint vette éles üzemű használatba. A jegyzőkönyvben szereplő ... észrevételeket felperes megismerte, hiszen azok a felperes által is aláírt átadás-átvételi jegyzőkönyv mellékletét képezték.

A szerződés 12.7. és 12.8. pontjai kizárják azt a lehetőséget, hogy a kifogásolt teljesítését a felperes az értesítése nélkül javítsa ki és ennek költségeit utóbb tőle követelje. Ebből következik, hogy felperes szerződésszerűen nem végezhetett el semmilyen javítást az alperes kifejezett hozzájárulása nélkül. Amennyiben a felperes bármely javítást végzett alperes értesítése nélkül, úgy azt saját kockázatára tette. A felperes állításait önmagában cáfolja az A/35. alatti tartozáselismerő nyilatkozat, amelyben a felperes teljesen önként és újra cégszerűen megerősítette, hogy az F/14. tárgyát képező alperesi szolgáltatásokat az alperes maradéktalanul és határidőre teljesítette, és hogy ugyanezen szolgáltatásokat a ... a felperestől átvette. Utalt arra, hogy a felperes 2011. január 1-jei kezdőidőponttól szerződést kötött a ... KGIR+ rendszer külön fizetett üzemeltetésére, ezzel párhuzamosan 2011. március 1-jei hatállyal, vagyis a 2011. február 28-ai teljesítésigazolást követően az alperessel is kötött szerződést ugyanebben a tárgyban. Mivel a felperes a KGIR+

rendszer egészére kötötte az üzemeltetési szerződést, minden olyan projekt részért is felvette az üzemeltetési díjat, amelyet alperes oldalán nem teljesítettnek minősít, ezzel párhuzamosan alperessel is üzemeltetési szerződést kötött. Nem tartotta életszerűnek, hogy hibás teljesítése esetén külön támogatási szerződés megkötésére került sor (F/33.), amely alapján minimum havi 10 nap tanácsadási, hibajavítási és üzemeltetési tevékenység kifizetését vállalta a projekt felperes általi lezárásáig.

Továbbra is fenntartotta azon álláspontját, miszerint kizárt, hogy a régi Oracle rendszer nyitva tartása a szerződésszegő magatartására lenne visszavezethető. A felperes nem tudta teljesíteni szerződéses kötelezettségeit a ... felé a régi KGIR rendszerből származó bérszámfejtési adatok tisztítására és konvertálására az SAP rendszer által megkívánt formátumba.

Az 5.7. számú kereseti kérelemét a felperes nem igazolta. A csatolt táblázatok nem igazolják az elvégzett munkákat. Az állított volumenű munkák elvégzését igazoló, adójogi szempontok alapján pontosan vezetett személyzeti és pénzügyi nyilvántartást a felperes nem csatolt.

A pert megelőző felszólító levélben (2014. november 14-ei levél) a felperes nem a szerződés 2. számú mellékletében foglalt feladat nem teljesítését, hanem a felek között korábban létrejött partner edge szerződés alperesi jogellenes felmondását sérelmezte. Ezen túl utalt a szerződés 12.4. pontjában, valamint 12.6. pontjában és a 12.7. pontjában foglaltakra és a régi Ptk. 307. § (1) bekezdésében írtakra, amely szerint nem igazolható, hogy hibajelzéssel élt volna a felperes az alperes felé és hogy az alperes hozzájárulásával végezte vagy végeztette el a hibajavításokat.

A felperes elismerte, hogy 2011. február 28-ai teljesítési jegyzőkönyv aláírását követően alperes külön támogatási szerződés körében végzett az alvállalkozói szerződéshez kapcsolódó fejlesztéseket, ez a tény pedig bizonyítja, hogy felperes a teljesítést átvette és az átvett rendszert érintő további hibajavításokat és fejlesztéseket külön díjazás ellenében végezte az alperes.

Az F/86. számú táblázat egy szerződéses aláírás nélküli adatsor, amely nem bizonyíték, abból nem derül ki, hogy milyen tevékenységet végzett a felperes és azt szavatossági kötelezettség alapján vagy külön fizetett támogatási szerződés keretében végezte-e.

A felperes nem tudta érdemi bizonyítékokkal alátámasztani a régi Ptk. 4. § (1) és (4) bekezdésének, valamint a 78. §-ának alperes általi megsértését. Hangsúlyozta, hogy kizárt annak a lehetősége, hogy jogszerű közbeszerzési eljárásban az alperes jogellenes magatartással befolyásolja annak végeredményét. Ezen túl előadta, hogy a felperes által csatolt magánszakértői vélemény kizárólag a felperes álláspontjaként értékelhető. Kiemelte, hogy a felek által aláírt számú belső SAP nyilvántartási számú licenc-szerződést korábban a felperes saját maga csatolta a kereseti kérelméhez F/1. szám alatt, mivel az az alvállalkozói szerződés 1. számú mellékletét képezte.

A közjegyzői tanúsítványok tartalmának hitelessége kapcsán a korábban előadottaknak megfelelően kiemelte, hogy a ténytanúsítvány csak és kizárólag egy okiratba foglalni kért nyilatkozat megtételét tanúsíthatja.

* * *

Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért az ítéltábla azt teljes terjedelmében vizsgálta felül.

A fellebbezések nem alaposak.

A felperes és az alperes fellebbezése az egyes kereseti kérelmek tekintetében a Pp. 252. § (2) és (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére is irányult. Az ítéltábla az adott,

érintett kereseti kérelmek tekintetében elsődlegesen ezeket az indítványokat vizsgálta, figyelemmel arra, hogy azok megalapozottsága az adott esetben az elsőfokú ítélet érdemi felülvizsgálatát kizárná. A Pp. 252. § (2) bekezdése alapján a hatályon kívül helyezésre akkor kerülhet sor, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg a kiegészítése, a (3) bekezdés alapján pedig akkor, ha a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű vagy teljes megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges.

Az elsőfokú bíróság eljárása alatt nem történt olyan súlyú eljárási szabálysértés, mely az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezési korlátokra tekintet nélküli hatályon kívül helyezését indokolttá tenné.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki.

A felek között a Fővárosi Törvényszék előtt 30.G.40.985/2015. szám alatt a perbeli keresetek és további megállapítási keresetek tárgyában per volt folyamatban, amely során a Fővárosi Törvényszék 30.G.40.985/2015/68. számú ítéletével megállapította, hogy a peres felek között a 2009. júniusi keltezésű KASZ -18/2009. számú alvállalkozói szerződés megnevezésű okirat XIV. fejezet első bekezdésének az ítéletben idézett rendelkezése, valamint az okirat XIV. fejezetének második bekezdése semmis, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéletábra 35.Gf.40.549/2016/16. számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett rendelkezései közül a megállapítási kereset elutasítását helybenhagyta, a marasztalási kereseteket elutasító és a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezések tekintetében az elsőfokú ítéletet - a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között - hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Kötelezte a felperest, hogy az alperesnek 39.820 forint másodfokú perköltséget fizessen meg és megállapította, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezett részével összefüggésben a másodfokú eljárásban a felperesnek 8.848.280, míg az alperesnek 6.350.000 forint perköltsége merült föl.

A jogerős részítélet megállapította, hogy a felperes marasztalásra irányuló kereseti kérelmeinek elutasítását az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 316. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogfenntartó nyilatkozat hiányával indokolta. Az ítéletábra eltérő álláspontja szerint azonban irányadónak kellett tekinteni a régi Ptk. 207. § (3) bekezdésében foglalt azt a rendelkezést is, amely szerint a jogról való lemondást nem lehet kiterjesztően értelmezni. Arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg azt, hogy az F/14 és az F/15 alatti teljesítési igazolások aláírásával a felperes a teljes alvállalkozói szerződés hibátlan teljesítését elismerte és tévesen mellőzte a felperes marasztalásra irányuló kereseti kérelmeinek az érdemi vizsgálatát. A hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban az ítéletábra előírta, hogy a felperes még jogerősen el nem bíralt marasztalási kereseteit érdemben vizsgálni szükséges, ennek során pedig azt is vizsgálni kell, hogy vannak-e átfedések a felperes marasztalásra irányuló igényei között, különös tekintettel a káron szerzés tilalmára.

A ... mint megrendelő a perbeli jogviszony kapcsán a felperessel szemben kártérítés, kötbér avagy egyéb igényt nem érvényesített, a felperes a ... felé kártérítést, kötbért vagy egyéb jogcímen kifizetést nem teljesített.

A fenti kiegészítését meghaladóan az elsőfokú bíróság a fellebbezésekkel érintett körben a releváns tényeket lényegében helyesen állapította meg. Az ítéletábra az érdemi döntésével - az 5.1. pont alatti kereseti kérelem kivételével - és annak jogi indokolásával túlnyomórésztben egyetértett az egyes kereseti kérelmek kapcsán tett kiegészítésekkel.

Az ítélet tábla a jogorvoslati kérelmek és ellenkérelmek tükrében a felek hivatkozásaira figyelemmel az ügy eljárási- és anyagi jogi vonatkozásaiban kiemeli az alábbiakat.

1.

A felek között folyamatba tett perben érvényesített követelés értéke a 400.000.000 forintot meghaladja, következésképpen a felek jogvitájára a Pp. XVI. fejezete irányadó, ennek keretében az eljárás bíróságokat a Pp. 386/J. § alapján tájékoztatási kötelezettség nem terhelte.

A jogorvoslati kérelem eljárásjogi érvelésével összefüggésben az ítélet tábla kiemeli még azt, hogy a Pp. 1. § szerint ennek a törvénynek az a célja, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az e fejezetben meghatározott alapelvek érvényesítésével biztosítsa; míg a 2. § (1) bekezdés szerint a bíróság feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéshez való jogát érvényesítse.

A Pp. 221. § (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyekre a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A fenti jogszabályhelyek egybevetéséből következik, hogy a bíróságot nem terheli az indokolás körében olyan kötelezettség, amely szerint a felek minden egyes beadványát részleteiben és tartalmában elemeznie kellene.

2.

A felperes elsődleges, a Ptk. 318. § (1) bekezdésére alapított kereseti kérelmeivel összefüggésben az ítélet tábla az alábbiakat emeli ki:

A Ptk. 318. § (1) bekezdése szerint a szerződésszegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a kártérítés mérsékelésének - ha a jogszabály kivételt nem tesz - nincs helye.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A jogszabályhelyből következik, hogy a kártérítő felelősség elemei az alábbiak: jogellenesség, kár, ok-okozati összefüggés az előző kettő között, továbbá a felróhatóság.

A Ptk. 339. § (1) bekezdéséből következően a bizonyítási kötelezettség megoszlása az alábbi: a felperesnek (a kárigényt érvényesítő félnek) kell bizonyítani a magatartás jogellenes voltát, a kár bekövetkeztét, valamint az ok-okozati összefüggést az előző kettő között, ezek bizonyítása esetén a magatartás felróhatósága vélelmezett, vagyis az alperest terheli annak bizonyítása, hogy magatartása nem volt felróható, azaz úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A Ptk. 355. § (1) bekezdése értelmében a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni.

A (4) bekezdés szerint pedig kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

Az idézett (4) bekezdés négy kárfajtát foglal magában:

1. beállott értékcsökkenés, illetőleg felmerült kár
2. az elmaradt vagyoni előny
3. a nem vagyoni kár és a
4. hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges indokolt költség.

Az ítélet tábla ezen általános bevezetésében foglaltakat az adott kereseti kérelmek esetében egyenként vizsgálta. Megállapította, hogy a felperesnek a kártérítési igényre alapított kereseti kérelmei tartalmilag az indokolt költség és az elmaradt vagyoni előnyhöz kapcsolódnak. Az adott keresetek eredményessége tekintetében ügydöntő jelentőségű az a tény, hogy a felek jogviszonya alvállalkozói szerződés és a felperes mint alvállalkozó a ...-nek mint megrendelő felé kártérítést nem fizetett, hiszen a megrendelő a felperes felé kárigényt nem jelzett és nem érvényesített.

Az ítélet tábla a kereseti kérelmek és az ahhoz kapcsolódó fellebbezések, fellebbezési ellenkérelmek tükrében az alábbiakat emeli ki.

Az 5.1. alatti kereset

Elsődlegesen az alperesi fellebbezésben hivatkozott Pp. 252. § (3) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezési okot az ítélet tábla vizsgálva megállapította, hogy az alperes nem jelölt meg olyan bizonyítási indítványt, amelynek az elsőfokú bíróság nem adott helyt, a fellebbezésében pedig nem kért további bizonyítást. A Pp. 164. § (2) bekezdése alapján a bíróság a jelen perben hivatalból nem folytathat bizonyítást. Mindezek alapján fogalmilag kizárt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése e kereseti kérelem tekintetében további bizonyítási eljárás lefolytatása végett, ezért a kereset tekintetében hozott elsőfokú ítéletet az ítélet tábla érdemben vizsgálta.

A jelen pert megelőző alapperben hozott jogerős ítélet táblai döntés alapján releváns tény, hogy az alperes a 4. és 5. számú VK-ban megjelölt munkákat nem végezte el, ezért az azokban kikötött díj nem illeti meg. Az 5. VK nem önálló szerződés, hanem az alvállalkozói szerződés módosítása.

Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a migrációs feladatok az 5. VK hatályba lépésétől kizárólag az alperes feladatát képezték és az előzményi perben az is jogerősen megállapításra került, hogy ezeket a feladatokat az alperes nem végezte el. Ezért nem fog helyt az alperes azon védekezése, hogy az F/14 számú teljesítési igazolással a felperes „elismerte volna”, hogy a szerződés szerinti migrációs tevékenységet az alperes elvégezte. Helyesen foglalt állást abban is az elsőfokú bíróság, hogy mivel az 5. VK-ban foglalt feladatok az eredeti szerződés alapján nem képezték az alperes feladatát, ezért a szerződés 6. pont szerinti ütemezés nem vonatkozhatott e feladatokra, vagyis az F/14 számú igazolás nem tekinthető az 5. VK-ban foglalt teljesítésekre vonatkozó elismerésnek. A Kúria ítéletének 45. pontjában megállapította, hogy az alperes a mintegy 238.000.000 érintett adatból csak körülbelül 8,8 milliót teljesített, amely 3,7 %-os teljesítést jelent. Mindezekből tényként volt megállapítható, hogy az alperes a szerződés szerinti kötelezettségét nem 100 %-ban, csupán 3,7 %-ban teljesítette.

Vizsgálni kellett, hogy az alperes által meg nem valósított feladatokért a felperestől kapott-e és milyen összegű ellenszolgáltatást.

Az a felek között nem volt vitás, hogy a szerződés alapján a felperes az alperesnek 1.109.817.000 forint + áfa összegű vállalkozói díjat megfizetett. Az sem volt vitatott, hogy az F/14-es teljesítési igazolás - amely, bár a fentebb kifejtettek szerint nem minősülhet az adatmigráció teljesítésének - alapján az alperes 315.050.000 + áfa leszámolására jogosult volt a HR/11. számú fizetési mérőföldkö alapján, amelyet a felperes az alperesnek kifizetett. A HR/11. mérőföldköbe a migráció beletartozott. Ezt támasztja alá az alperes korábban és a fellebbezésben tett nyilatkozata is, amely szerint a 2011. január 3-ai éles indulás kizárt volt a személyi törzs és a 2010-es béradat migráció nélkül.

Az ítélet tábla a fentiek és a szerződés 3. számú melléklete III.7.1. pontjában, valamint a szerződés 6. pontjában foglaltak alapján azt a következtetést vonta le, és találta igazoltnak, hogy a felperes az alperesnek a migrációt is magában foglaló vállalkozói díjat kifizette.

A 3,7%-os migráció teljesítésnek az alvállalkozói kötelezettség oszthatatlanságára tekintettel nincs relevanciája, az alperesi töredékes teljesítés olyan csekély mértékű, amely a nemteljesítés megállapítását nem befolyásolja, következésképpen az adatmigráció vállalkozói díja az alperest nem illeti meg.

Az alperes azon hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta a felek közötti elszámolás tekintetében a régi Ptk. 319. §-ában foglaltakat, nem fog helyt. Nem volt vitás, hogy a felek között a szerződés 2011. december 31. napjával megszűnt, figyelemmel arra, hogy a ... és a felperes közötti vállalkozói szerződés is ezzel az időponttal szűnt meg. A felek közötti szerződés 23. pontja úgy rendelkezett, hogy a szerződés addig, és csak addig van érvényben, amíg a megrendelő és felhasználó közötti fővállalkozási szerződés érvényben van. A fővállalkozási szerződés megszűnése esetén a felek az addigi ráfordításaikat elszámolják.

Az alperes nem vitatta, hogy tudott arról, hogy a ... és a felperes közötti szerződés 2011. december 31. napi hatállyal megszűnik. Ezt igazolja az F/44 szám alatti mellékletbe foglalt alperesi levél.

Az elsőfokú bíróság a felek közötti szerződés idézett 23. pontjában foglaltak és a régi Ptk. 319. §-a alapján helyesen állapította meg, hogy a szerződés megszűnésével a felek egymással szembeni elszámolási jogviszonya megnyílt.

A felperes által ellenszolgáltatás nélkül az alperesnek kifizetett vállalkozói díj a felperesnek visszajár, amelynek összegét a fentebb hivatkozottak alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg.

Az igényérvényesítés utáni késedelmi kamat kezdő időpontja tekintetében az alperes fellebbezésében foglaltak nem fognak helyt, tekintettel arra, hogy a felperes ezt a kereseti igényét nem a megismételt eljárásban, hanem már az alapperben előterjesztette [a korábbi kereset 3.1. pontjában].

Az e kereseti kérelemmel kapcsolatos felek közötti elszámolás vonatkozásában pedig a felperes a fellebbezési ellenkérelmében és az észrevételében is helytállóan hivatkozott arra, hogy a jelen per - kereseti kérelem - tárgya alvállalkozói díj, nem pedig szerzői jogból eredő igény, ezért az elsőfokú bíróságnak nem kellett vizsgálnia a felek közötti elszámolás során az alperes által állított szerzői jogból eredő többletvagyoni igényt.

Az alperes fellebbezéséhez csatolt A/35 számú okiratban foglaltakat, mint bizonyítékot az ítélet tábla a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglalt feltételek igazolásának hiányában figyelmen kívül hagyta annak kiemelésével, hogy az a körülmény, hogy az alperes által csatolt és hivatkozott levél archiválva volt az alperesnél, az alperest nem mentesíti a Pp. 141. § (6) bekezdésében írt kötelezettsége alól.

A kifejtettek alapján az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet e kereseti kérelem tekintetében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az 5.2. alatti kereseti kérelem

A felperes fellebbezése és annak kiegészítése tartamában az elsőfokú ítélet Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezésre is irányult arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 221. §-a szerinti indokolási kötelezettségét megsértette, mivel nem indokolta, hogy miért helyezkedett a másodfokú részítélettel ellentétben arra az álláspontra, hogy a kereseti kérelem elbírálása során a régi Ptk. 316. § (1) bekezdése alkalmazható.

Az ítéletábra az indítvány vizsgálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett. Az elsőfokú ítélet 3. oldal utolsó bekezdésétől az 54- 55- 56. oldal első bekezdéséig részletesen kifejtette jogi álláspontját a 316. § (1) bekezdés alkalmazásával kapcsolatban és a keresettel érintett F/15 számú teljesítési igazolás kapcsán a felperesi tudattartalmat alappal vizsgálta. Mindezek figyelembevételével az ítéletábra ez okból az ítélet hatályon kívül helyezésére nem látott lehetőséget, ezért azt érdemben vizsgálta.

A fellebbezés kiemelte, hogy a felperes a kereset jogalapjaként korábban előterjesztett hibás teljesítést nem tartotta fenn az elsőfokú eljárásban, a kereset jogcímeiként a Ptk. 319. § (2) bekezdését és a Ptk. 318. § (1) bekezdését jelölte meg.

Az ítéletábrának az alábbi kérdésben kellett állást foglalnia.

A régi Ptk. 316. § (1) bekezdése alkalmazásának helye volt-e, az adott és a felperes által állított rendszer megvalósítása hol helyezkedett el a szerződési rendszerben, annak teljesítése, avagy nem teljesítése igazolható-e, továbbá, hogy az igény összecszerűsége, a rendszer értéke bizonyítható-e.

Az önkiszolgáló humán alrendszert a szerződés önállóan nem nevesítette, ugyanakkor az 5.1.1. pont felsorolta a humánpolitikai rendszer licenceit. Ezek szállítására a HR/1.1. tétel alatt a szerződés 6. pontjában rögzített táblázat 2009. június 30-ai határidőt jelölt.

A licencek szállítása az alvállalkozó alperes feladata volt. A szerződés 3. számú melléklet III.7.1. pontja szintén nem nevesítette a kereset szerinti alrendszer megvalósítását. A szerződés 5.2 pontja szerint az alperes feladata volt az 5.1. pontban meghatározott licencek felhasználásával a pénzügyi-számviteli-, a humánpolitikai és a kiegészítő alrendszerek létrehozása.

A 2010. március 31-én kelt 2.VK a munkavállalói önkiszolgáló rendszer [ESS] rendszerterve, valamint a vezetői önkiszolgáló rendszer [MSS] rendszer elkészítését és végfelhasználói oktatások megtartását az alperes feladatává tette.

A felperes úgy állította a licencek hiányát, hogy konkrétan nem jelölte meg, hogy az 1200 felhasználói licenc helyett mindösszesen 50 leszállított licenc a szerződés 5.1.1. [esetleg 5.1.2.] pontjában megjelölt licencek-e, avagy az 2.VK-ban foglalt ESS/MSS rendszerterv elkészítéséhez szükséges licencek.

Az 2.VK-ban foglalt rendszertervezést [ESS/MSS] és végfelhasználói oktatást - helyesen kulcsfelhasználói oktatás, és végfelhasználói oktatási anyagok elkészítése - az F/15 számú 2011. február 28-án kelt teljesítési igazolás igazolta. Az 2.VK-ban ütemezésként a felek azt írták elő, hogy az alvállalkozó a humánpolitikai rendszer bevezetésének ütemezése szerint végzi azt. Ez pedig a szerződés 6. pontja szerint [táblázat] HR/8-HR/11. számig tarthatott, azaz 2010. július 2-ától 2011. január 1-jéig.

Az F/15 számú igazolás 2011. február 28-án a 2.VK maradéktalan teljesítését igazolta.

A jogfenntartás nélkül tett teljesítés igazolásával kapcsolatban az ítéletábrának vizsgálnia kellett, hogy a régi Ptk. 316. § (1) bekezdése, amely szerint: „Ha a jogosult a teljesítést a szerződésszegésről tudva elfogadja, a szerződésszegésből igényt utóbb csak akkor támaszthat, ha erre irányuló jogait fenntartotta.” a jogvita elbírálása során alkalmazható volt-e.

Nem vitásan a korábbi jogerős részítélet rögzítette, hogy a jelen perben az ítélt dolgot az jelenti, hogy az alperes 4. és 5.VK-ban megjelölt munkákat nem végezte el [35.Gf.40.549/2016/16. számú ítélet 17. oldal második bekezdése].

A hivatkozott részítélet úgy foglalt állást, hogy az 5.VK-ban foglalt teljesítésre a felek igazolást nem állítottak ki és az F/14-es teljesítési igazolást csupán a kiállításig már elvégzett részteljesítés elismerésének lehet tekinteni, hiszen a még el nem végzett feladatok tekintetében a felperes joglemondással járó elismerő nyilatkozatot nyilvánvalóan nem tehetett. Mindezekre tekintettel tévesen alkalmazta az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 316. § (1) bekezdését és ez alapján tévesen mellőzte a marasztalási kérelmek vizsgálatát.

Az elsőfokú bíróság - mint ahogy arra fentebb már utalás történt - részletesen indokolta a 316. § alkalmazhatóságát e kereseti kérelem tekintetében, amellyel az ítéltábla egyetért. A 316. § (1) bekezdése lényegében a jogról való lemondás speciális, kifejezetten a kötelmi jogviszonyhoz kapcsolódó esetét szabályozza.

Adott esetben a felperes az alperessel alvállalkozási szerződést kötött a ... és közte lévő fővállalkozási szerződés teljesítésére. A keresethez tartozó teljesítési igazolást jelentős szakértelemmel rendelkező szakcég [felperes] szakértője bocsátotta ki, írta alá, amellyel az alvállalkozója teljesítését igazolta jogfenntartás nélkül. Nem volt igazolható olyan utólagos körülmény - az alább kifejtettek szerint sem - amely a kibocsátott elismerést aggályossá tenné (teheti).

Azt a korábbi jogerős részítélet megállapította, hogy az F/15 számú teljesítési igazolás színleltségére vonatkozó felperesi kereseti kérelem aaptalan, ennek továbbutalásaként az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta, hogy az igazolás megtételekor a felperesi tudattartalom miben állt, az alperes teljesítését szerződésszerűnek, vagy szerződésszegőnek tartotta-e. A tanúvallomások [... és ... vallomásai] alapján helyesen vont le azt a következtetést, hogy az F/15 számú teljesítési igazolás aláírásakor a felperes tudta, hogy a rendszer egészében nincsen készen, nincs 100%-ban teljesítve, azaz az alperes nem szerződésszerűen, hibásan teljesít.

Ugyancsak helyesen utalt arra, hogy nem merült fel peradat arra, hogy akár az igazolás kiállításakor, akár azt követően, annak alakszerűségét a felperes kifogásolta volna és hogy az a szerződés [a fellebbezésben is hivatkozott] rendelkezésével ellentétesen került kiállításra. Ezen túl a felperes maga is jognyilatkozatnak tekintette az elismerést, hiszen ezt igazolja az erre vonatkozó, az előzményi perben előterjesztett és elutasított színleltség megállapítására irányuló keresete. Az oszthatatlan szolgáltatás adott esetben nem jelenti azt, hogy a felperes csak a teljes szerződés elfogadásakor tehetett volna jogfenntartó nyilatkozatot. A felek közötti szerződés bár az egészét tekintve oszthatatlan - figyelemmel annak céljára -, azonban éppen a szerződéses szabályokból következett [6. pont, 6.1., 6.2.], hogy a felek maguk is a teljes szolgáltatást lépcsőzetes formában felépülő részteljesítésekhez, mérföldkövekhez, részfizetésekhez és részteljesítés igazoláshoz kötötték. A mérföldkövek pedig egymásra épültek, ebből pedig az következik, hogy az úgynevezett részteljesítések igazolása csak és kizárólag az adott részfeladatokra vonatkozhatott.

A felek a szerződés során nem csupán a felperesi keresetekkel érintett teljesítési igazolásokat állították ki. Amennyiben a teljesítési igazolásokat - utóbb, jogfenntartás hiánya mellett - a felperes által hozott érvek alapján figyelmen kívül lehetne hagyni, úgy az kiüresítené az elismerés jogi és gazdasági funkcióját. Ezen túl a felperesi fővállalkozó szakcégnek kötelezettsége, hogy az alperesi alvállalkozója teljesítését megfelelően vizsgálja, hiszen tevékenységéért ő felel. Amennyiben pedig a felperes tudta, vagy a tanúvallomások tartalma alapján tudnia kellett, hogy az alvállalkozója szerződésszegően járt el és ennek ellenére elismerte, igazolta a szerződésszerű teljesítést, akkor éppen az elismerés miatt utóbb nincs helye a teljesítés mennyiségi és minőségi vizsgálatának, mert az elismerés, függetlenül annak motivációjától mintegy legitimálta az adott esetben nem szerződésszerű teljesítést.

Az ítélet tábla a fenntartott kereset alapján, mint ahogy arra fentebb utalt, mellőzte a hibás teljesítés körében kifejtett elsőfokú ítélet érdemi vizsgálatát.

A régi Ptk. 318. §-ára alapított igény nem évült el, azonban a felperesnek az e jogcímen előterjesztett igénye azért nem alapos, mert a teljesítés elismerése, igazolása mellett az alperes szerződésszegésére alappal nem hivatkozhat. A károkozó magatartás hiánya [illetve az azzal egyenértékű, jogfenntartás nélküli teljesítés elfogadás] kizárja az alperesi kárfelelősséget.

Mindezen túl az ítélet tábla kiemeli, hogy a fővállalkozási szerződés alapján a 2011. augusztus 31-ei jegyzőkönyv igazolása szerint a ... a KGIR rendszert teljes körűen üzemeltetésre átvette a felperestől és a teljes ellenértéket megfizette részére úgy, hogy sem kötbér fizetési, sem kártérítési igényt a felperes felé nem jelentett be.

Az alperesi hiányos teljesítés igazolására csatolt okiratok (F/20 és F/25) az F/15 számú teljesítési igazolás kiállítását (2011. 02. 28.) követően készültek. Az előbbi (F/20) ... jelentés 2011. szeptember 23-án az utóbbi (F/25) pedig 2012. április 21-én készült. Egyik sem támasztja alá a kereset szerinti kártérítési igényt, mivel a ... a felperestől a közöttük lévő fővállalkozási szerződés alapján „hiba jegyzék” feltüntetése mellett kijelentette, hogy az abban feltüntetett hiányosságok a rendeltetésszerű használatot nem gátolták, arra pedig adat nem merült fel, hogy a felperessel szemben a megrendelő ... további bárminemű igényt [kötbér, kártérítés, szavatosság] előterjesztett volna. Ezen túl az F/25 számú okirat nem beazonosítható, aláírás nélküli és a fentebb hivatkozottak szerint a ... és a felperes közötti fővállalkozási szerződés megszűnése után keletkezett.

A kifejtettek alapján az ítélet tábla a felperesi fellebbezést nem találta megalapozottnak és az elsőfokú ítéletet e tekintetben a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltak alapján helybenhagyta.

5.3.alatti kereseti kérelem

A fellebbezés kiegészítésében a felperes e körben az elsőfokú ítélet Pp. 252. § (2) és (3) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését indítványozta. A Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezési okként ugyanazt jelölte, mint az 5.2. kereseti kérelemhez fűzött indokok alapján, azaz a régi Ptk. 316. § (1) bekezdésének a jogerős részítéletben foglaltak szerinti alkalmazhatatlanságát.

Az ítélet tábla ez okból nem látott lehetőséget a hatályon kívül helyezésre ekörben, az 5.2. pontban foglalt indokokra tekintettel. Érdemben az alábbiakat vizsgálta.

A fellebbezés szerint a felperes a kereset jogalapját ebben a körben is módosította és a régi Ptk. 318. § (1) bekezdését, valamint a 319. § (2) bekezdését jelölte, a kereset szerint az alperes nem valósította meg a humán rendszer keresettel érintett további 6 alrendszerét.

Vizsgálni kellett, hogy az adott feladatsor a szerződéses rendszerben hol helyezkedik el. A felperes keresetében konkrétan nem jelölte meg, hogy az alperes a vállalkozási szerződés mely pontjában foglalt feladatait nem valósította meg [5.1.1. szerinti licenc szállítása, az 5.2. szerinti alrendszerek létrehozása]. Bár keresetében utalt arra, hogy a szerződés 4. számú mellékletében foglalt 4.2.1. pont, 4.4.1. pontok alapján azok az alperes feladatát képezték az 5.VK-ban foglaltakkal együtt, ezen túl azonban arra hivatkozott, hogy az F/14 számú igazolás aláírásakor nem állt rendelkezésére olyan információ, hogy a humán rendszerhez tartozó 6 alrendszer nincs megvalósítva. A felperes saját nyilatkozata és a felek közötti szerződéses rendszer alapján az állapítható meg, hogy a keresettel érintett feladatok a humán rendszer megvalósítása körébe tartoztak.

A szerződés 6. pontja szerinti teljesítésütemezés HR/1.1. pontja rögzítette (első mérföldkőként) a humánpolitikai licencek szállítását.

Ha és amennyiben ezeket nem valósította meg az alperes, azaz a felperes által az 5.2. pontban hivatkozott 1200 licenc helyett 50 licenc leszállításába tartozik a jelen kereseti érintett nem teljesítés, akkor a felperes lényegében ugyanazt a keresetet terjesztette elő ebben a kérelmében, mint

az 5.2. alatti keresetében, azaz igényét kétszeresen érvényesíti. Ez esetben a le nem szállított licencek tekintetében az ítélet tábla utal az 5.2. pontban kifejtettekre.

A 6 alrendszer meg nem valósításával (szerződés 4. számú melléklet) összefüggésében az ítélet tábla az alábbiakra mutat rá.

A szerződés 6. pontja a humánpolitikai rendszer tekintetében a licencek szállításán túl a humán karbantartás (HR/2., HR/3., HR/5., HR/6.), a humánpolitikai prototípus elfogadása (HR/4.), és a humánpolitika bevezetés éles indulása (HR/7. - HR/11.) szám alatt rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az F/14 szám alatti igazolás az 5.3. pont alatti kereseti kérelemben foglalt feladatok teljesítésére is vonatkozott. Ez következik egyrészt a fentebb hivatkozott szerződés teljesítési ütemezéséből, mivel nyilvánvaló, hogy a mérőföldkövek egymásra épültek és a 6.2. pont szerint akkor minősült egy mérőföldkő teljesítettnek, ha az alperes valamennyi vonatkozó licencet leszállította és a maradéktalan teljesítést igazoló jegyzőkönyv aláírásra került, másrészt az F/14 számú teljesítési igazolás a HR/11. számú teljesítést igazolta, ami pedig a humánpolitikai bevezetés II. ütem éles indulását jelentette, amiből szükségképpen következik, hogy a HR/11-et megelőző mérőföldkövek is hibátlanul teljesítésre kerültek. Ez következik a felek által közösen létrehozott, egymásra épülő szerződéses rendszerből.

Az F/14 szám alatti igazolás tekintetében az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta, hogy jogfenntartó nyilatkozat hiányában megalapozott-e a kereset.

Mint ahogy arra a felperes maga is hivatkozott, a jelen keresettel érintett alrendszerek a migrációval együtt a humán alrendszer részét képezték. Az F/14-es teljesítési igazolás esetében az előzményi per jogerős részítése a meg nem valósított migráció és az ahhoz kapcsolódó 5.VK tekintetében rögzítette azt, hogy a teljesítésigazolást csupán a kiállításig már elvégzett részteljesítés elismerésének lehet tekintetni, mivel a még el nem végzett feladatok tekintetében a felperes joglemondással járó nyilatkozatot nem tehetett [35.Gf.40.549/2016/16. számú ítélet]. Ebből következően a keresettel érintett 6 alrendszer - amennyiben azok nem a migrációhoz kapcsolódó, el nem végzett feladatok - tekintetében a felperes az F/14 szám alatti teljesítésigazolása irányadó, mi több, ügydöntő jelentősége van. Az ítélet tábla teljesítési igazolással kapcsolatban ezen túl az 5.2. szám alatti kereseti kérelemmel kapcsolatban kifejtett ítéleti megállapításaira visszautal.

A felperes által csatolt F/16 és F/16/a mellékletek szerint, a felperes 2011. március 9-én e-mail útján az alperesnek jelezte a keresettel érintett alrendszerek problémáit, azonban a levél semmilyen a feladat elvégzésére/kijavítására vonatkozó felszólítást nem tartalmazott, továbbá olyan időben került megküldésre, amikor a 6 alrendszert is magában foglaló teljesítési igazolást a felperes már jogfenntartás nélkül kiállította [2011. február 28.]. Az ítélet tábla megjegyzi, hogy amennyiben a keresettel érintett meg nem valósított feladatok a migrációhoz tartoznak, úgy azok az 5.1. számú kereseti kérelem alapján a felperes kötbérigényével együtt elbírálásra kerültek. Jogfenntartó nyilatkozat hiányában a felperes utóbb szerződésszegésre hivatkozva nem érvényesíthet igényt sem a régi Ptk. 319. §-a, sem pedig a 318. § (1) bekezdése alapján. Ezentúl a szerződésszegéssel okozott kárigény tekintetében a felperesnek konkrétan kellett volna megjelölnie, hogy a szerződésszegést miben állítja. Ha és amennyiben az hibás teljesítés, vagy nem teljesítés, akkor az a felperes által korábban megjelölt, a régi Ptk. 306. §-a alapján vizsgálendő. Ez esetben pedig az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekkel [elsőfokú ítélet 56. oldal] maradéktalanul egyetértett.

Mivel az elsőfokú bíróság a kereset jogalapját - amely álláspontját az ítélet tábla osztja - nem tartotta megalapozottnak, ezért nem kellett vizsgálnia az annak összesszerűsége igazolása céljából becsatolt iratokat.

Az alperesi nemteljesítés igazolására irányuló okiratoknak pedig a felperesi jogfenntartó nyilatkozat hiányában történő teljesítés elfogadás mellett azért nincs relevanciájuk, mert azok részben aláírás, dátum nélküli dokumentumok (lásd F/4 alatti dokumentum) részben olyan időszakra vonatkoznak, amelyek az F/14-es teljesítési igazolást megelőzik (F/26 szám alatti, 2010. július 26-ai alperesi státuszjelentés), azaz a teljesítési határidő előttiek, részben pedig a teljesítési igazolás az F/14-es

dokumentum utáni időszakban keletkeztek (F/16), amelyre alappal a fentebb kifejtettek okán a felperes eredménnyel nem hivatkozhat.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a bizonyítási eljárás megismétlésére vagy annak kiegészítésére vonatkozó indítványt nem látta megállapíthatónak és az elsőfokú ítélet érdemi vizsgálatával azt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

5.4. alatti kereseti kérelem

A felperes fellebbezése az elsőfokú ítélet Pp. 252. § (3) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezésére is irányult, amelynek teljesítésére az ítélet az alább kifejtettek okán nem látott lehetőséget, ezért az elsőfokú ítéletet érdemben vizsgálta.

A keresetben jelölt, az alperes által meg nem valósított 3 bérszámfejtési funkció felperes állítása szerint nem a humán rendszerbe, hanem a pénzügyi számviteli törvényeket követő karbantartás körébe tartoztak. A felperes az alperes helyett végzett munka ellenértékét, mint ráfordításait érvényesítette. Az ítélet a bérek könyvelése, deviza elszámolása és könyvelése, másodlagos kincstári számlák kezelése és könyvelése feladatok szerződési rendszerben történő elhelyezését vizsgálva megállapította, hogy azok konkrétan a szerződésben nevesítésre nem kerültek.

A szerződés 6. pontja szerinti teljesítési ütemezés alapján a karbantartás a pénzügyi számviteli rendszer keretében FI/2; FI/4; FI/8; továbbá FI/9. szám alatt kerültek nevesítésre.

A szerződés 7.3. pontja szerint az alvállalkozó alperes a karbantartási szolgáltatásra a szerződés 2. számú melléklete volt irányadó. A peres ügy irataihoz csatolt változási kérelmek közül a 2-5.VK e feladatokra nem terjedt ki. Ugyanakkor az FI/2 és az FI/4 alatti pénzügyi karbantartást követő FI/7 alatti - pénzügyi számviteli rendszer éles indulása - teljesítést a felek által eddig nem vitatottan a 2010. január 11-i teljesítési jegyzőkönyv igazolta. Az ítélet álláspontja szerint ezen igazolás magában foglalta az FI/2 és a FI/4 alatti pénzügyi karbantartást is, amennyiben a feladat a szintén pénzügyi számviteli rendszert érintő 1.VK-ba tartozott, úgy annak elvégzését a felperes 2010. március 26-ai teljesítési igazolása bizonyította.

A szerződés 2. számú melléklete az alperes karbantartási tevékenységét 2015. december 31-ig írta elő, a szerződés azonban a felek által nem vitatottan 2011. december 31-én megszűnt, így az alperesi karbantartási kötelezettség is csupán ezen időpontig vizsgálható.

Az ítélet álláspontja szerint a pénzügyi karbantartás elvégzésének hiányára 2011. február 28-ai időpontig, azaz az F/14-es igazolás kiállításának időpontjáig a felperes alappal azért nem hivatkozhat, mert a teljesítési igazolás a szerződés 6. számú pontja szerinti ütemezés alapján az FI/8, FI/9-et is szükségképpen magába foglalta, ezentúl pedig már a pénzügyi karbantartással kapcsolatban a szerződési ütemezés további feladatot nem jelölt.

Az F/14-es igazolással kapcsolatban pedig az ítélet az elsőfokú bíróság álláspontját teljes mértékben osztotta [elsőfokú ítélet 59. és 60. oldal első bekezdése]. Az ítélet megjegyzi, hogy a felperes ellentmondásosan nyilatkozott a keresettel érintett hiányosságok, hibák tekintetében, az azok felismeréséhez kapcsolódó időpont vonatkozásában.

Helytállóan utalt arra az ellenkérelem, hogy a felperesi előadás ellentmondásos, hiszen egyrészt előadta, hogy ... 2011. március 8-án az F/16a ... jegyzőkönyvből tudta meg, hogy az alperes a bérszámfejtés alrendszer három jelzett funkcióját nem valósította meg. Másrészt a további felperesi nyilatkozat szerint 2011. június 21-én az F/50 szám alatt csatolt levelezésből tudta meg, hogy ezeket a funkciókat a felperes dolgozói valósították meg az alperes helyett. A felperes e két állítása egymással ellentmondásos, hiszen a felperes lényegében azt állítja, hogy maga sem tudott arról, hogy az állított hibákat a felperes dolgozói javították.

Mindezen túl, amennyiben az el nem végzett karbantartás a 2011. február 28-a utáni időpontra esett, úgy a felperesnek azt kellett volna igazolnia, hogy a hibák felismerésekor - állítása szerint 2011.

március 8-án - a szerződés szerint, annak 12.6. pontjában foglaltakra figyelemmel az alperest értesítette arról, hogy a hibát feltárta és az alperest annak kiküszöbölésére felszólította. Ezen, felszólításban megnyilvánuló szerződéses kötelezettség teljesítésének bizonyítása a felperest mindenképpen terhelte, tekintettel arra, hogy kereseti igényét a meg nem valósított, illetőleg hibás, hiányos alperesi teljesítésre alapította. A peradatok alapján a felperes szerződésszerűen az alperessel nem közölte a hibát, hiányosságot. Arra utaló konkrét adat sem merült fel a perben, hogy a felperes felhívta az alperest a hiányok kiküszöbölésére, pótlására. Ennek hiányában pedig utóbb, a felek jogviszonyának megszűnését követően eredményesen nem hivatkozhat a lényegében szavatossági körbe eső alperesi mulasztásra. Az alperes részére F/16 szám alatt elküldött jelentés tartalmában nem tekinthető a szerződés szerinti felszólításnak.

Azt a tényt, hogy a felperes az alperes helyett végzett munkákat (F/50 és F/72 szám alatti okiratok) az alperes nem vitatta. Ezen elismerés azonban irreleváns és a marasztalás alapjául nem szolgálhat, mert amennyiben a felperes felszólítás nélkül végzett az alperes helyett a hibás teljesítés körébe eső munkákat, azt csak saját kockázatára és az alperesre át nem hárítható költségek terhére tehetette.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy a felperes az alvállalkozói szerződés 12.8.3. (3) francia bekezdésében foglaltak alapján az alperes hozzájárulása nélkül hibajavítást, karbantartást nem végezhetett volna. A kifejtettek alapján a kereseti követelés jogalapját az ítéletábra az elsőfokú bírósággal egyezően nem találta megalapozottnak. Ezen túl az ítéletábra osztja az elsőfokú bíróság által a kereseti kérelem összecszerúsége tárgyában tett érvelését, okfejtését.

A kifejtettek tekintettel az ítéletábra e kereseti kérelem vonatkozásában az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

5.5.alatti kereseti kérelem

Az alperesi fellebbezés az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kötbérigény elutasítására irányult. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekkel és annak jogi indokolásával nagyjából egyetértett, azt e helyütt megismételni nem kívánja, azonban az indokolást kiegészíti még az alábbiakkal.

A Ptk. 246. § (1) bekezdése értelmében a kötelezett meghatározott pénzösszeg fizetésére kötelezheti magát arra az esetre, ha olyan okból, amelyért felelős, nem, vagy nem szerződésszerűen teljesít (kötbér). Kötbért csak írásban lehet érvényesen kikötni. Kötbér után kamat kikötése semmis.

A (2) bekezdés szerint a kötbért a jogosult akkor is követelheti, ha kára nem merült fel. Érvényesítheti a kötbért meghaladó kárát és a szerződésszegésből eredő egyéb jogait is. A szerződésszegéssel okozott kárának megtérítését az erre vonatkozó szabályok szerint akkor is követelheti, ha a kötbérigényét nem érvényesítette.

A (3) bekezdés az alábbiakat tartalmazza: A nemteljesítés esetére kikötött kötbér érvényesítése a teljesítés követelését kizárja. A késedelem vagy a hibás teljesítés esetére kikötött kötbér megfizetése nem mentesít a teljesítés alól.

A Ptk. 247. § (1) bekezdése alapján a túlzott mértékű kötbér összegét a bíróság mérsékelheti.

A kötbér a legjelentősebb kötelembiztosíték, a szerződésszegés szankciója. A kötbérfizetési kötelezettség alapja a felelősség.

A kötbér fajtáit a jogszabály nem sorolja fel, ismeretes többek között késedelmi, meghíúsulási és minőségi kötbér.

A feleknek a szerződéskötéskor kell meghatározniuk, hogy milyen jellegű és típusú szerződésszegés következményeként határoznak meg kötbérfizetési kötelezettséget.

Adott esetben a szerződés 13. fejezete szabályozza a kötbért.

Eszerint: „Amennyiben alvállalkozó kizárólag neki felróható okból elmulasztja a szerződésben vállalt kötelezettségeinek teljesítését a vállalt teljesítési határidőn belül, úgy a megrendelő - a szerződésszegésből fakadó egyéb kárigényen túl - késedelmi kötbérre jogosult. A késedelmi kötbér mértéke 2 ezrelék / nap az addig a hatánapig teljesítendő, Megrendelő és Felhasználó [helyesen: Felhasználó] közötti Fővállalkozói szerződés szerződéses nettó értékére vetítve, de annak teljes összege a kötbér-alap legfeljebb 10 %-a lehet.”.

A felek itt egy sajátos a nemteljesítési és a késedelmi kötbér elemeit tartalmazó szankciót kötöttek ki, amelynek nem volt jogszabályi akadálya. A felek ugyanis bármely szerződésszegés esetére kiköthetik a kötbérfizetési kötelezettséget és annak alapvető feltétele, hogy erre a szerződés kifejezetten utaljon.

A felperesi igényérvényesítésnek anyagi jogi akadálya azért sem volt, mert a felperes teljesítést nem követelt, hanem az alperes nemteljesítése - a szerződés terminológiája szerinti mulasztása - okán kötbér igényét késedelemre alapította és az igény érvényesítése során nem sértette meg a Ptk. 246. § (3) bekezdésének azon szabályát, amely a nemteljesítés esetére kikötött kötbér érvényesítése esetén a teljesítés iránti igény előterjesztését kizárja.

A fellebbezésében foglaltak alapján ítéltábla az alábbiakat emeli ki.

A felperes a kötbérigényét nem hibás teljesítés, hanem a teljesítési késedelem alapján tartotta fenn. Az alperes a 4.-5. szám alatti VK-ban foglalt munkákat nem vitásan nem végezte el határidőben. A nemteljesítés tényét az előzményi jogerős részítélet megállapította. Ezzel lényegében az alperes objektív késedelme bizonyított.

Az alperes a kötbérfelelősség tekintetében a szerződésben meghatározott mentesülési okot igazolni nem tudott. A ... és a felperes közötti F/29+ szerződésre történő hivatkozása nem fog helyt. Tény, hogy az 5.VK megkötésekor, 2010. december 27-én az alperes a 2010. december 29-én kötött F/29+ szerződés tartalmát nem ismerhette, ezért az alperesre vonatkozó teljesítési határidő az 5.VK szerint 2011. február 28. napja. Utóbb az alperes nem hivatkozhat arra, hogy a szerződéses kötelezettségét azért nem teljesítette határidőben, mert később a felperes és a ... között szerződésmódosításra került sor. Amennyiben erről az alperes teljesítési határideje alatt (2011. február 28-ig) tudomást szerzett, úgy azt a felperes felé akadályként jeleznie kellett volna. Ilyen közlésre a per adatai szerint nem került sor. Amennyiben a felperes a perbeli szerződés alapján nem értesítette az alperest a szerződés 21. pontjában foglaltak szerint arról, hogy a ...-mel az F/29+ szerződést megkötötte és ezért a migrálandó adatok köre változott, az alperest nem mentesíti az 5.VK-ban foglaltak teljesítése alól, hiszen ebben a körben a felek a szerződésüket nem módosították. Ezért alaptalan az alperes azon hivatkozása, hogy az 5.VK nem teljesítése nem kizárólag neki felróható okból következett be.

Azon alperesi védekezés, hogy a felperes korábban úgy nyilatkozott, hogy a ... maga sem rendelte a felperestől a 4.VK szerinti szolgáltatásokat és ezért kizárt, hogy annak nem teljesítése a felperesnek kárt okozott, azért nem fog helyt, mert a felek közötti szerződés megszegése (adott esetben a késedelem) alapozza meg a kötbérigényt és nem pedig az, hogy a felperes és ... közötti szerződés tartalmazta-e a 4. VK szerinti szolgáltatást.

A kötbér funkciója mint káráltány az adott szerződéshez kapcsolódik. A régi Ptk. 246. § (2) bekezdése szerint pedig a jogosult akkor is követelheti a kötbérigényt, ha kára nem merült fel. Mindezek alapján a kötbérigényt megalapozottnak tartotta az ítéltábla és annak mérsékelésére nem látott lehetőséget, mivel a szerződésben kikötött kötbér maximális mértéke a szerződési érték alapján nem eltűzött. Ezen túl a már hivatkozott régi Ptk. 246. § (2) bekezdése alapján az a

körülmény önmagában nem alapozza meg a mérséklést, hogy a felperesnek kára keletkezett-e vagy nem.

A kötbér utáni késedelmi kamat kezdőidőpontja tekintetében az alperesi fellebbezés szintén nem alapos, mivel a kötbérigényt a felperes már az alapperben előterjesztette, annak utóbb történő felemelése pedig nem releváns a kötbérfizetési késedelem kezdő időpontja meghatározásánál. Az elsőfokú bíróság pedig a régi Ptk. 301/A. § (3) bekezdése, és a 2128/2010. Polgári Elvi Határozatban foglaltak szerint állapította meg a késedelmi kamat kezdő időpontját.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra e kereseti kérelem vonatkozásában az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

5.6. pont alatti kereseti kérelem

A felperes fellebbezésében másodlagosan az elsőfokú ítéletnek a Pp. 252. § (3) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését indítványozta.

Az ítéletábra megállapította, hogy ez okból az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése nem indokolt az alább kifejtettek szerint.

A felperes fellebbezésében hivatkozott arra, hogy e kereseti kérelem jogalapjaként a régi Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 339. § (1) bekezdését tartotta fenn, mivel kizárólag az alperes szerződésszegése miatt kellett a régi ORACLE rendszert ellenszolgáltatás nélkül üzemeltetnie.

Az ítéletábra ezért az elsőfokú ítéletnek csupán a régi Ptk. 318. §-a alapján kifejtett indokolását és megállapításait vizsgálta érdemben felül, azzal egyetértett, annak megismétlését nem kívánja, azonban a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltak alapján az alábbiakat emeli ki.

Az ítéletábrának a már fentebb kifejtettek alapján azt kellett vizsgálnia, hogy az alperesi szerződésszegéssel okozott kártérítés feltételei az alperes szerződésszegő jogellenes magatartása, a kár és a kettő közötti ok-okozati összefüggés fennállása megállapítható-e.

A követelés alapja az volt, hogy a ... és a felperes között a régi ORACLE rendszer szolgáltatás - ellenszolgáltatás nélküli továbbüzemeltetésére vonatkozó F/29+ szerződés megkötésére azért került sor, mert az alperes a migrációval kapcsolatos kötelezettségeit nem teljesítette.

Nem vitás, hogy az F/29+ szerződés megkötésére 2010. december 29-én olyan időben került sor, amikor a felek már az 5.VK-val módosították az alperesnek a migrációhoz kapcsolódó feladatai teljesítési határidejét. Ebből következik, hogy az alperes a teljesítési határidő lejártát követő első napig - 2011. március 1-ig - nem eshetett késedelembe sem az úgynevezett alapszerződés szerinti 4.4.19. pontban foglalt feladatai teljesítésével, sem pedig az 5.VK-ban foglalt új feladatok teljesítésével. Az alperesnek a migrációval kapcsolatos feladatai nem bonthatóak a teljesítési időt illetően az úgynevezett alapszerződés és az 5.VK szerinti feladatokra. Az 5.VK-ban foglalt új teljesítési határidő lényegében az alperes migrációs tevékenységéhez kapcsolódó feladatok teljesítési határidejét is módosította, az pedig nem igazolt, hogy az 5.VK megkötésére az alperes szerződésszegése miatt került sor, ha és amennyiben ez így lett volna, akkor a felek éppen ezt a tényt rögzítették volna az 5.VK-ban és nem pedig azt, hogy az 5.VK-ra azért került sor, mint új feladat bevezetésére, mert annak teljesítésére a felperesnek és a megrendelőnek kapacitáshiánya volt. A ... és a felperes közötti F/29+ szerződés sem utal sehol arra, hogy annak megkötésére és a keresettel érintett felperesi tevékenység bevezetésére az alperes szerződésszegése miatt került sor. Ebből pedig következik, hogy a migrációs tevékenységre vonatkozó módosított teljesítési határidő lejártá előtt fogalmilag kizárt az alperes szerződésszegése, azaz a nem határidőbeni (ami még el sem telt) teljesítése nem lehetett az oka az F/29+ szerződésmódosítás megkötésének. Mivel a kártérítési felelősség egyik feltétele, a jogellenes magatartás - adott esetben az alperes szerződésszegő magatartása - nem igazolt, ezért a kártérítési felelősség fennállásának jogalapja sem bizonyított,

amelynek hiányában a kártérítés összecszerűsége vonatkozásában bizonyítás lefolytatása nem volt szükséges.

A régi Ptk. 246. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a jogosult a kötbért meghaladó kárát és a szerződésszegésből eredő egyéb jogait is érvényesítheti. Ebben a felperesnek a kötbért meghaladó kárát kellett volna igazolnia, bizonyítási kötelezettségét azonban nem teljesítette, mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú ítéletet ekörben a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

5.7. pont alatti kereseti kérelem

A felperes fellebbezése elsődlegesen megváltoztatásra, azonban másodlagosan az elsőfokú ítélet Pp. 252. § (3) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezésre is irányult. Az ítéltábla hatályon kívül helyezésre okot nem látott, ezért az elsőfokú ítéletet érdemben vizsgálta.

A felperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a keresete kizárólag olyan általa javított vagy végeztetett hibák kijavítási költségére vonatkozott, amely hibákat a felhasználók 2011. január 1. és december 31-e között jelezték. A feltárt hiányosságok az illetményszámfejtéshez tartozó alrendszerek megvalósítása során elkövetett alperesi hibák. Az igényérvényesítés alapja a szerződés 2. melléklete szerinti átadás-átvételig teljesítendő munkákra vonatkozott. A kereseti kérelmét utóbb módosítva már csak a régi Ptk. 318. § (1) bekezdésében foglaltak figyelembevételével a szerződés 23. pontja szerinti elszámolás alapján tartotta fenn.

Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperesi hibajavítási kötelezettség nem az A/11 szám alatti egyedi támogatási szerződésen alapult. Tény, hogy a szerződés 2. számú melléklete rendelkezett az alperes által biztosított karbantartási szolgáltatásról az alvállalkozói szerződés 7.3. pontja alapján, amely azonban csak a felek közötti szerződés 2011. december 31-ei megszűnése időpontjáig vehető figyelembe. Az alperes szerződési kötelezettségét a szerződés 7. pontja határozta meg. A 7.1. pont szerint licencek szállítása, a 7.2. pont szerint megvalósítási szolgáltatások, a 7.3. pont szerint pedig karbantartási szolgáltatás. A szerződés 5. pontja az alperes által szállítandó licenceket és szolgáltatásokat rögzítette. Ebből következően az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a karbantartási szolgáltatásokkal kapcsolatos szavatossági időt a szerződés 12.4. pontja határozza meg és a 12.2. pont alapján utaló szabály szerint irányadó 1. melléklet 6.§-a alapján annak részét képező SZAP ÁÜF 10.§ 7. pontja is figyelembe veendő.

Az ítéltábla a fenntartott kereseti kérelem jogcíme alapján a régi Ptk. 318. § (1) bekezdésére alapított felperesi igény tekintetében vizsgálta, hogy igazolható-e az illetményszámfejtés tekintetében az alperes mulasztása. A felperes a mulasztást lényegében a karbantartás meg nem valósításában jelölte. Az alperes helyett elvégzett munkákkal összefüggésben kiemeli az ítéltábla, hogy a felek a rendkívül részletes megállapodásuk 12.6., valamint a 12.8. pontjaiban részletes eljárási rendet határoztak meg az igény érvényesíthetőségére, eszerint a felperesnek jeleznie kellett volna a feltárt hiányosságot az alperes felé, és a teljesítésre fel kellett volna szólítania, figyelmeztetnie kellett volna az általa foganatosítandó munkavégzésre. Ezek hiányában az eredményes kárigény érvényesítéstől a felperes saját magát zárta el.

Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a hivatkozott szerződési pontok lényegében a régi Ptk. 307. § (1) bekezdése szerinti azonos tartalommal szabályozták a hibával kapcsolatos jogosulti kifogások előterjesztésének kötelezettségét.

A kártérítési igény érvényesítése során a fentebb, az 5.6. pont alatti kereseti kérelmeknél kifejtettek szerint igazolni szükséges a szerződésszegő [jogellenes] magatartást, a keletkezett kárt és az előbbi

kettő közötti okozati összefüggés fennállását. Vizsgálandó volt, hogy az alperes a szerződésszegő magatartást megvalósította-e. A felperes által megjelölt igény alapja a karbantartás hiánya, azaz a hibajavítás volt. Nyilvánvaló, hogy a kötelezett alperesnek ahhoz, hogy a hibát javítani tudja, a hibáról tudnia kell. A hibaközlés a felperes szerződéses kötelezettsége volt. A felperes által hivatkozott és ekörben becsatolt e-mail levelek annak igazolására nem alkalmasak, hogy a felperes megfelelő módon, a szerződésben foglaltak szerint hívta fel az alperest és közölte vele, hogy milyen hibákat javítson.

A felperes által hivatkozott F/86 szám alatti 2 kötetes dokumentumból - e-mailekből - nem azonosítható be, hogy azokat ki küldte, ki az aki hibát javított, az adott javítás konkrétan a kereseti kérelemhez hogyan kapcsolódik, az illetményszámfejtéshez tartozó alrendszerre vonatkozik-e. Mindezek hiányában a károkozó magatartás és a ténylegesen bekövetkezett kár- adott esetben a javítási költségek- nagyságrendje [összagszerűsége] sem igazolható. Az elsőfokú ítélet abban is helyesen foglalt állást, hogy az igényt a felperes hiba kijavításában jelölte [ez volt a korábbi jogcíme a régi Ptk. 306. § (1) bekezdése alapján], ezen túl a kárfelelősség megállapítására okot adó további körülményt pedig nem jelölt, ebből pedig az következik, hogy nem igazolható az alperes szerződésszegő magatartása.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy a felperes nem csatolt egyetlen olyan felszólító levelet, vagy a felek között felvett jegyzőkönyvet, amely rögzítette volna az alperes nem teljesítését. Ezen feltárt tényállási elemek ismeretében pedig életszerűtlen, hogy az alperes helyett a felperes úgy javít hibát, hogy arról említést sem tesz. Az F/86 szám alatt csatolt okirat nem igazolja, hogy ki, milyen tevékenységet végzett szavatossági kötelezettség alapján, avagy külön szerződés keretében. Az ítélet tábla kiemeli jelen kereseti kérelem és valamennyi, a régi Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján előterjesztett felperesi kereseti kérelmek tekintetében, hogy a felperesnek azt lett volna szükséges konkrétan megjelölnie, hogy az alperes állított károkozó, szerződésszegő magatartása során milyen módon, a felek több szerződéséből álló jogviszonyában konkrétan beazonosíthatóan mikor, mely szerződéses rendelkezést segezt meg.

Ekörben az állított alperesi szerződésszegés vizsgálatát szükségképpen megelőzi annak vizsgálata, hogy a felperes az alperest felszólította-e a feltárt hibák kijavítására.

A felperes másodlagos jogcímként a régi Ptk. 310. §-át jelölte, amely szerint: „Szavatossági jogainak érvényesítésén kívül a jogosult a hibás teljesítésből eredő kárának megtérítését is követelheti a kártérítés szabályai szerint.”.

Az e § értelmében a hibás teljesítés a vele okozati összefüggésben álló kár megtérítésének kötelezettségét önmagában megalapozza. Az e körbe eső tényeket azonban a jogosultnak kell bizonyítania: azt tehát, hogy a kötelezett teljesítése hibás volt és ebből származóan érte az általa megjelölt kár. A kötelezett szemben a kellékszavatosság objektív helytállást kívánó terhével, a kártérítési felelősség alól azonban mentesülhet, amennyiben bizonyítja, hogy a hibátlan teljesítés érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A jogosultnak olyankor is módjában áll kártérítés iránti kérelemmel élni, ha a hibás teljesítésből származó szavatossági igény előterjesztésének a törvényes határidőn belül nem volt akadálya. A kártérítés érvényesítésére az általános elévülési időn belül [Ptk. 324. §.] van mód.

A felperes lényegében olyan kártérítési igényt érvényesített ezen a jogcímen, amit törvényes határidőn belül kellékszavatossági igényként érvényesíthetett volna. Önmagában erre utal a megismételt eljárásban előterjesztett keresete, amelyben elsődleges jogcímként még a hibás teljesítést szabályozó 306. § (3) bekezdését jelölte. A felperes attól nincs elzárva, hogy a kártérítési igényt érvényesítsen, azonban nem hárítható át a kötelezettre az a kár, amely a késedelmes igényérvényesítés következménye. Adott esetben a felperes a hibákat már korábban a szavatossági határidőn belül felismerte, azt azonban később, a szavatossági időn túl érvényesítette.

Mindazonáltal az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a kereset e jogcímen történő igényérvényesítését azért tartotta kizártnak, mert a szavatossági igény elévült. Ekörben az ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

A Ptk. 310. §-a szerint szavatossági jogainak érvényesítésén kívül a jogosult a hibás teljesítésből eredő kárának megtérítését is követelheti a kártérítés szabályai szerint.

A felhívott jogszabályhely a kártérítési felelősséget hibás teljesítés esetében is az általános felelősségi szabályok szerint állapítja meg. A hibás teljesítéssel okozott kár megtérítése iránti igény érvényesítésére nem vonatkoznak a szavatossági jogok érvényesítésére megszabott határidők, következésképpen az ilyen irányú igények az általános elévülési időn belül érvényesíthetők.

A szavatosi felelősség kvázi objektivitásával szemben a kárfelelősség szubjektív, azaz felróhatósági alapú, következésképpen a kötelezett felelősségét kimentheti.

A kárigény alapja a hibás teljesítés volt, ebből következően a felperesnek hasonlóan a kellékszavatossági igény érvényesítéséhez, igazolnia kellett volna a hibás teljesítést és annak tényét, hogy a kijavításra, teljesítésre a kötelezett alperest a szerződés 12.6. és 12.8. pontjában foglaltak szerint felhívta. Ennek hiányában a kötelezett, az alperes eredményesen hivatkozhat arra, mentheti ki magát, hogy a felperes az előbbi szerződéses pontok szerinti felszólítási, felhívási és tájékoztatási kötelezettségét nem teljesítette és ezen felperesi mulasztás az ilyen irányú [kár] igényt alaptalanná teszi.

Kiemeli még az ítéltábla, hogy a szavatosi igény elévüléséből automatikusan nem következik a kárigény elévülése, hiszen a jogszabály lényege pontosan az, hogy a szavatosi igényérvényesítés határidőbeni érvényesítésének elmulasztása esetén a jogosult előtt a kárigény előterjesztése nyitva áll, itt hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a GK.41 számú állásfoglalás az elévüléssel kapcsolatban meghaladottá vált.

6. pont alatti kereseti kérelem

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet megalapozó felperes által hivatkozott és csatolt levelek tartalmát és okiratokat helytállóan értékelte és vonta le azt a következtetést, hogy a kereset megalapozatlan. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indokolásával maradéktalanul egyetértett, azt ehelyütt megismételni nem kívánja.

A fellebbezésben foglaltak alapján az alábbiakra mutat rá.

A régi Ptk. 78. § (1) bekezdésének értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is, a (2) bekezdés szerint pedig a jóhírnév sérelmét jelenti, különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, az sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A felperes lényegében az idézett jogszabályhelyben foglalt magatartások közül valótlan tényállításokat sérelmezett. Állítása szerint ezek személyére vonatkozóan a 2011. júniusi és novemberi egyeztetésen, valamint levelekben hangzottak el, illetve kerültek rögzítésre.

A valótlan tény állítása körében elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy a sérelmet előidéző cselekményhez felhasználtak-e olyan valótlan tény, amely a felperesre vonatkozik és az sérti e a felperes személyét. Az elsőfokú bíróság a becsatolt okiratok alapján helytállóan és a megfelelő mérlegeléssel jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem valósította meg valótlan tényállást jelentő cselekményeket.

A felperes fellebbezése tartalmában az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (2) bekezdés szerinti eljárásának felülmérlegelésére irányult.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően és azokból okszerű következtetés levonásával mérlegelte, így az ítéltábla a felülmérlegelésre és ebből következően az elsőfokú ekörbeni megváltoztatására nem látott

lehetőséget, ennek következményét levonta a kifejtettek alapján az elsőfokú ítéletet e kereseti kérelem tekintetében helybenhagyta [Pp. 253. § (2) bekezdés].

A felperes által sérelmezett, a magánszakértői véleményben foglaltak, továbbá a közjegyzői okiratban foglalt bizonyítékok figyelmen kívül hagyása tekintetében az ítélet tábla kiemeli, hogy valamennyi, a perben nem értékelt bizonyíték tekintetében az elsőfokú bíróság a Pp. 221. §-ában foglalt indokolási kötelezettségének részletesen eleget tett.

A Polgári perrendtartás szabályai szerint a fél magánszakértői véleményt, mint bizonyítékot becsatolhat, azonban a fél nem veheti át a bíróság pervezetési feladatát. Az elsőfokú bíróság megindokolta, hogy miért nem tartotta szükségesnek további szakértői vélemény beszerzését, illetőleg a becsatolt magánszakértői véleményben foglaltakat miért mellőzte. Erre tekintettel a magánszakértői vélemény a felperes személyes nyilatkozatának minősül, az elsőfokú bíróságnak pedig a kereseti kérelmek alapján jogkérdésben kellett állást foglalnia, amelyekhez a szakértői, magánszakértői vélemény megállapításai szükségletlenek, hiszen szakértő jogkérdésben nem adhat véleményt és nem foglalhat állást.

A fellebbezésekben foglaltakon túl az ítélet tábla kiemeli, hogy az alvállalkozói szerződés 14. pontja tartalmazza a felperes kötbéren kívüli (felüli) kártérítési igény érvényesítésére vonatkozó rendelkezést, amely szerint a felróhatóan okozott károkért fennálló kárfelelőssége az alperesnek jogalaptól, jogcímtől függetlenül 475.000.000 forintra korlátozódik.

A kialakult bírói gyakorlat szerint a kereseti kérelem elbírálásakor a bíróság a jogcímekhez nincs kötve. A felperes lényegében valamennyi marasztalásra irányuló kereseti kérelmét az adott feladatrendszer meg nem valósításában, hibás megvalósításában jelölte akkor is, ha utóbb a hibás teljesítésre vonatkozó jogcímet nem tartotta fenn. Az elsőfokú bíróság ezért alappal vizsgálta azt, hogy az adott hiányok, hibák nem 100%-os alperesi teljesítések tényéről a felperes mikor szerzett tudomást.

A felperes a kötbéren kívüli (felül) a marasztalási kérelmei tekintetében másodlagosan az igényelt összegeket kártérítésként jelölte meg, mely az általa kifizetett vállalkozói díj összegét, másrészt az alperes helyett végzett munkák, vagy végeztetett munkák ellenértékét, továbbá az alperes hibájából ellenszolgáltatás nélkül végzett régi ORACLE humán rendszer üzemeltetésével felmerült költségeit foglalta magában. Ezek összesen áfa nélkül 577.575.200 forint kárigényt jelentenek, amelyek a 14. pontban idézett maximális kárigény felső határát meghaladják, továbbá a felperes által az alperesnek kifizetett vállalkozói díj megközelítőleg 50%-át jelentik.

A felperes nem vitatottan a fővállalkozói szerződés alapján a ...-tól a vállalkozói díját megkapta. Mindezek alapján aggálymentes következtetés vonható arra, hogy amennyiben ekkora nagyságrendű kára úgy keletkezett a felperesnek, hogy a felek jogviszonyában a teljesítési igazolásokat kiállította, akkor a felperes nem a tőle elvárható módon tette azt, másrészt a felperes az általa vállalt feladatokat a megrendelőnek úgy adta át és azokat a megrendelője, a ... által úgy fogadta el, hogy a felperessel szemben kötbér és kártérítési igényt nem érvényesített, azaz olyan kára nem keletkezhetett a felperesnek a fővállalkozói szerződés alapján, amelyet utóbb az alperesre háríthat.

A perköltség körében az ítélet tábla az alábbiak szerint határozott.

A felperes jogorvoslati kérelmének perértéke nagyságrendileg 570.000.000 forint, míg az alperesi fellebbezés perértéke megközelítőleg 292.000.000 forint volt.

A felperes és az alperes fellebbezése egészében alaptalan volt.

Az elsőfokú ítélet helybenhagyásával a felek közötti pernyertesség - pervesztesség aránya nem változott.

A másodfokú bíróság ennek megfelelően a Pp. 78. § (1) alkalmazásával akként határozott, hogy a felek a pervesztességükkel érintett fellebbezésekkel összefüggő költségeiket [illeték, ügyvédi munkadíj] maguk viselik, ezt meghaladóan pedig a felperes köteles megfizetni az alperes 278.000.000 forint fellebbezési értékkülönbözet [alperesi pernyertesség] alapján számított ügyvédi munkadíj formájában felmerülő perköltségét.

Az ügyvédi munkadíj megállapítása során az ítéletábla figyelembe vette a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletet, a pernyertességgel érintett ügyértéket, továbbá a kifejtett képviseleti tevékenység módját és körét.

Budapest, 2018. április 25.

dr. Senyei György s.k.
a tanács elnöke

dr. Ócsai Beatrix s.k.
s.k.
előadó bíró

dr. Bicskei Ildikó
bíró

A kiadmány hitelül: